తెలుగు, తమిళ పాఠకులకు అరుదైన అవకాశం

ఈ క్రింది పుస్తకాల ధరలో 25 శాతం తగ్గింపు

పుస్తకాల ఖరీదు పంపి లాభం పొందండి.
తపాలా ఖర్చులు అదనం.

తెలుగు

శ్రీ వివేకానంద సంపూర్ణ గ్రంథావళి

(10 సంపుటాలు)

ప్రతి సంపుటంలోను పుటలు 500 ల కెక్కువే. ఆంగ్లభాషలోనున్న సంపూర్ణగ్రంథావళి కిది తేటతెనుగున అనువాదం.

అసలు ఖరీదు	సాదాఅట్టబైండింగు	ర్పూ. 51-50	కాలికో	ర్పూ. 65-00
25 శాతం తగ్గింపు ధర	,,	ర్పూ. 38-63	,,	ర్పూ. 48-75

తమిళం

1. స్వామి వివేకానన్దరిన్ జ్ఞానదీపమ్

(10 సంపుటాలు)

ప్రతి సంపుటంలోను పుటలు 500 ల కెక్కువే. ఆంగ్లభాషలోనున్న సంపూర్ణగ్రంథావళి కిది సరళ తమిళములోనికి అనువాదం.

అసలు ఖరీదు	సాదాఅట్టబైండింగు	ర్పూ. 50-00	కాలికో	ర్పూ. 65-00
25 శాతం తగ్గింపు ధర		ర్పూ. 37-50		ర్పూ. 48-75

2. స్వామి వివేకానందర్

రచయిత : రా. గణపతి

(పుటలు 895)

స్వామిజి జీవితచరిత్రం ఇందు విపులంగా పొందుపఱుపబడి ఉన్నది.

అసలు ఖరీదు	కాలికో	ర్పూ. 9-00
25 శాతం తగ్గింపు ధర	,,	ర్పూ. 6-75

పుస్తక విక్రేతలకు $33\frac{1}{3}$ శాతము కమీషను ఈయబడును.

మేనేజరు, శ్రీ రామకృష్ణ మఠము, మైలాపూరు, మద్రాసు - 4

శ్రీ రామకృష్ణ ప్రభ

సంపుటము ౩౭ ౧౯౭౧ - జనవరి : సాధారణ - పుష్యము సంచిక ౭

విషయసూచిక

వివేకచూడామణి—మూలము : శ్రీ శంకరభగవత్పాదులు ... ౩౪౫
వ్యాఖ్యాత : అన్నమాచార్య

పరమహంసదేవుని ప్రబోధవాణి ... ౩౪౮

శ్రీ వివేకానంద సందేశము ... ౩౫౧

ప్రాక్పశ్చిమములందు శ్రీ వివేకానందస్వాముల ఆచార్యకము ౩౫౫

శివానంద లేఖావళి ... ౩౬౮

వివేకానంద విజ్ఞానమూర్తి-విశ్వమానవకోటిలో-వెలుగొందుగాక. కేశవతీర్థస్వామి ౩౬౯

వార్తలు - విశేషాలు ... ౩౭౦

గ్రంథపరిచయం ౩౭౭

మా 'దివ్య వాణి' గ్రంథమాల

నేడే కొనండి పదే పదే చదవండి !!

దివ్యావతారమూర్తుల విశ్వోపజీవ్యములైన అమృత మధుర సూక్తులు సర్వ సుగ్రహమైన హృదయ సన్నిహితమైన తేట తెనుగున వీనిలో అందజేయబడ్డాయి. ఇందులో ఒక్కొక్కటి నిరుత్సాహులకు ఉత్సాహప్రదం, అశాంతిసంక్షుభితులకు శాంతిదాయకం, సంశయాందోళితులకు సంశయాపనోదకం, జిజ్ఞాసువులకు పరమార్థజ్ఞాన సమర్పకం, అందరికీ శిక్షకం, సంస్కారకం నిర్వృత్యాపాదకం. మువ్వన్నెల మేలి జాకెట్టుతో పాకెట్టుసైజులో చక్కని తయారింపు—

శ్రీ రామకృష్ణ ఉవాచ	0-40	శ్రీ కృష్ణవాణి	0-40
శ్రీ శారదాసూక్తి నవనీతము	0-40	బుద్ధ ఉవాచ	0-40
శ్రీ వివేకానంద శంఖారావము	0-40	క్రైస్తు సూక్తిమాల	0-40

మహమ్మదు సూక్తిమంజరి 0-40

దేవీ మాహాత్మ్యము

అనువాదకులు :

కీ. శే. కందుకూరు మల్లికార్జునంగారు

మార్కండేయ పురాణాంతర్గతమగు దేవీమాహాత్మ్యము భక్తులెల్లరు అవశ్యము పఠింపదగిన దివ్యగ్రంథము. పాఠకుల సౌకర్యార్థము శ్లోకములు పెద్దఅక్షరములతో ముద్రింపబడియున్నవి. ప్రతి శ్లోకమునకు తేటతెల్లమగు తాత్పర్యము గలదు.

పారాయణము చేయగోరు భక్తుల యుపయోగార్థము గ్రంథాదియందు చండికా ధ్యానము, అర్గలాస్తోత్రము, కీలకస్తోత్రము, దేవీకవచమును, గ్రంథాంతమున అపరాధ క్షమాపణస్తోత్రమును, దేవీసూక్తమును పొందుపఱచియున్నాము.

ఈ గ్రంథమును శ్రద్ధాభక్తులతో పారాయణముచేయు భక్తులకు శ్రీదేవీకృపాకటాక్ష వీక్షణప్రసారము తప్పక కలుగును.

170+24 పుటలు దివ్యమగు ద్వితీయ ముద్రణము వెల : రూ. 2-50

అడ్రెసు : మేనేజరు, శ్రీ రామకృష్ణమఠము, మైలాపూరు, మద్రాసు-4

శ్రీ రామకృష్ణ సూక్తిసుధ

అనువాదకులు: ఆచార్య శ్రీ నేలటూరి భక్తవత్సలముగారు

'సహజోద్గారమయిన వచనామృతము ఇట్టి గ్రంథరూపముదాల్చుట కిదే మొదలు' (ఆల్డసు హక్స్లి) అను పొగడ్తగన్న శ్రీమన్నిఖిలానందస్వాముల సంక్షిప్తాంగ్ల మూలమునకు ఇది తేటతెలుగున అనువాదము.

'గురుదేవుని స్వతస్సిద్ధజ్ఞానము, చిదానందోద్రేకప్రభవసహజసరళవాగ్ధాటి, శిశూచితా మాయికత, అనిర్వచనీయప్రజ్ఞ, ఋజూపమానములు, సరసకథలు, గేయములు, పద్యములు చక్కగా అనూదితములు. (హిందు: తేది 27-7-'58)

'అద్యతనగద్యరచయితలెల్ల మేలుబంతిగా అనుసరింపదగిన గ్రంథరాజము.' (సన్డే స్టాన్డర్డు: తేది 16-2-'58)

'అనువాదమైనా స్వతంత్రగ్రంథం అనిపించు ధాటి గలది.' (భారతి: 7-6-'61)

'చవులూరించు చక్కని రచన.' 14-2-'58 (డాక్టరు సర్ ఎస్. రాధాకృష్ణగారు)

590+158 పుటలు వెల: రూ. 7-50

ప్రబోధరత్నాకరము

అనువాదకులు: శ్రీ చిరంతనానందస్వాములవారు

శ్రీ వివేకానందస్వాములవారు అమెరికాయందలి సహస్రద్వీపవనమున శిష్యులకు బోధించిన తత్త్వసారము సమస్తము ఇందు నిక్షిప్తమై యున్నది. శాస్త్ర జిజ్ఞాసకలవారికి ఇందలి పాదటీకలు ఎంతయో యుపయుక్తములు కాగలవు.

232 పుటలు మూడవ కూర్పు వెల: 2-50

ఇట్లు వ్రాయుడు: మేనేజరు, శ్రీరామకృష్ణమఠము, మైలాపూరు, మద్రాసు-4

'అఖిలవిభు శరణొందుము, యా క్షణంబ యతనికృప నీదు ననుభూతి కందు వత్స'

—శ్రీ శారదామణి.

శ్రీరామకృష్ణ ప్రభ

సంపుటము ౨౭ } ౧౯౭౧ – జనవరి : : సాధారణ – పుష్యము { సంచిక ౭

శ్రీః

వివేకచూడామణి

మూలము : శ్రీ శంకర భగవత్పాదులు

వ్యాఖ్యాత : అన్నమాచార్య

విషమవిషయమార్గై ర్గచ్ఛతో ఽనచ్ఛబుద్ధేః
ప్రతిపదమభిఘాతో మృత్యుర ప్యేష సిద్ధః
హితసుజనగురూక్త్యా గచ్ఛత స్స్వస్యయుక్త్యా
ప్రభవతి ఫలసిద్ధి స్సత్య మి త్యేవ విద్ధి. 81

మలినబుద్ధియై విషమవిషయమార్గములందు జనువానికి అడుగడుగునను కీడు గలుగును, చివరకు చావు మూడును. హితుడును సుజనుడునగు గురుని మాటను స్వకీయ వివేకము ననుసరించి నడచుకొనువానికి ఫలసిద్ధి తప్పక చేకుఱు నని యెఱుగుము. ౮౧

మోక్షస్య కాఙ్క్షా యది వై త వాస్తి త్యజాతిదూరా ద్విషయాన్ విషం యథా
పీయూషవ త్తోషదయాక్షమార్జవప్రశాన్తిదాన్తీ ర్భజ నిత్య మాదరాత్. 82

మోక్షాభిలాష ఉన్నదా నీకు ? ఉన్నచో, విషమును త్యజించినట్లుగా ఇంద్రియ విషయములను దవ్వున విడిచిపెట్టుము. అమృతము నాదరించినట్లుగా సుగుణముల నలవఱచుకొనుము. ఆ సుగుణము లేవి యనగా – సంతుష్టి, దయ, క్షమ, ఋజుత్వము, శమము, దమము. ౮౨

అనుక్షణం య త్పరిహృత్య కృత్య మనా ద్యవిద్యాకృతబన్ధమోక్షణమ్
దేహః పరార్థో ఽయ మముష్యపోషణే య స్సజ్జతే స స్వ మనేన హన్తి. 83

దేహ ముండునది దేహికొఱకు. కావున దేహము పరార్థము. దేహమునే దేహి అనుకొనుట అవిద్య. అవిద్య అనాది యైనది. దీనివలన నేర్పడు బంధమును వదలించుకొనుట కర్తవ్యము. ఆ కర్తవ్యమును మాని, అనుక్షణమును దేహపోషణమం దాసక్తి వహించువాడు తన్ను తాను చంపుకొనుచున్నాడు. ౮౩

శరీరపోషణార్థీ సన్ య ఆత్మానం దిదృక్షతే
గ్రాహం దారుధియా ధృత్వా నదీం తర్తుం స గచ్ఛతి. 84

శరీరపోషణమందలి శ్రద్ధద్వారా ఆత్మసాక్షాత్కారము నొందగోరువాడు తెప్ప యని భ్రమించి మొసలిని పట్టుకొని నదిని దాటగోరువానివంటివాడు. ౮౪

మోహ ఏవ మహామృత్యు ర్ముముక్షో ర్వపురాదిషు
మోహో వినిర్జితో యేన స ముక్తిపద మర్హతి. 85

మోక్షాభిలాషికి దేహాదులందలి మమకారమే మహామృత్యువు. ఆ వ్యామోహమును నిర్జించినవాడే మోక్షపదవి కర్హుడు. ౮౫

మోహం జహి మహామృత్యుం దేహదారసుతాదిషు
యం జిత్వా మునయో యాన్తి త ద్విష్ణోః పరమం పదమ్. 86

దేహమునందును భార్యాపుత్త్రాదులందును నీకు గల మమకార మనెడి వ్యామోహమును జంపుకొనుము. అది మహామృత్యువు. దానిని నిర్జించియే మునులు శ్రుతిసిద్ధమును పరమమునైన విష్ణుపదమును ప్రాపింతురు. ౮౬

త్వఙ్మాంస రుధిరస్నాయు మేదో మజ్జాస్థి సఙ్కులమ్
పూర్ణం మూత్రపురీషాభ్యాం స్థూలం నిన్ద్య మిదం వపుః. 87

తోలు, మాంసము, నెత్తురు, నాడులు, మెదడు, క్రొవ్వు, ఎముకలు మలమూత్రములు – అను వీనితో నిండిన యీ స్థూలదేహము 'అఛ్ఛే' అని ఏవగించుకొనదగినది కదా. ౮౭

పఞ్చీకృతేభ్యో భూతేభ్యః స్థూలేభ్యః పూర్వకర్మణా
సముత్పన్న మిదం స్థూలం భోగాయతన మాత్మనః
అవస్థా జాగర స్తస్య స్థూలార్థానుభవో యతః. 88

భూమి, జలము, అగ్ని వాయువు, ఆకాశము అను సూక్ష్మభూతములలో నొక్కొక్క దానిలోని సగభాగముతో తక్కిన నాల్గింట ప్రతిదానిలోని పరకభాగము చేరినచో ప

అప్పు, తేజము, వాయువు, ఆకాశము అనెడి స్థూలభూతము లేర్పడును. ఈ యేర్పాటుకే పంచీకరణ మని పేరు. పంచీకృతములైన స్థూలభూతములనుండి పూర్వకర్మచే ఈ స్థూలశరీరము సముత్పన్న మగుచున్నది. జీవున కీ శరీరముగుండ సుఖదుఃఖానుభవములు కలుగుచుండును. స్థూలశరీరమునకు గలుగు స్థూలపదార్థానుభవమే జాగ్రద్దశ. ౮౮

బాహ్యేన్ద్రియైః స్థూలపదార్థసేవాం స్రక్చన్దనస్త్ర్యాదివిచిత్రరూపామ్
కరోతి జీవః స్వయ మేత దాత్మనా తస్మా త్ప్రశస్తి ర్వపుషో ఽస్య జాగరే. 89

పూలమాల – గందము – కామినులు మున్నగా విచిత్రరూపమైన స్థూలపదార్థ నివహామును జీవుడు స్వయము తానుగా బాహ్యేంద్రియములచే సేవించుచున్నాడు. కావున స్థూలశరీరమునకు ప్రశస్తి జాగ్రద్దశయందే. ౮౯

సర్వోఽపి బాహ్యసంసారః పురుషస్య యదాశ్రయః
విద్ధి దేహ మిదం స్థూలం గృహవ ద్గృహమేధినః. 90

గృహమేధికి గృహమెట్టిదో జీవున స్థూలదేహ మట్టిదని యెఱుగుము. జీవుని బాహ్య సంసారమున కంతటికి నాశ్రయము ఈ స్థూలదేహమే. బాహ్యసంసార మన నేమో తర్వాతి శ్లోకమున వివరింపనున్నారు. ౯౦

స్థూలస్య సమ్భవజరామరణాని ధర్మాః
స్థౌల్యాదయో బహువిధా శ్శిశుతాద్యవస్థాః
వర్ణాశ్రమాదినియమా బహుధామయా స్యుః
పూజావమాన బహుమానముఖావిశేషాః. 91

జన్మజరామరణములు, బలుపు మున్నగునవి, శైశవ ప్రముఖావస్థలు వర్ణాశ్రమాది నియమములు, బహువిధవ్యాధులు, పూజ, అవమానము బహుమానము మున్నగు విశేషములు – ఇవన్నియు గలుగునది స్థూలదేహమునకే. ౯౧

బుద్ధీన్ద్రియాణి శ్రవణం త్వ గక్షిఘ్రాణఞ్చ జిహ్వా విషయావబోధనాత్
వాక్పాణిపాదా గుద మ ప్యుపస్థం కర్మేన్ద్రియాణి ప్రవణాని కర్మసు. 92

శబ్ద – స్పర్శ – రూప – గంధ – రసములనెడి విషయములను గ్రహించునవగు చెవి – చర్మము – కన్ను – ముక్కు – నాలుక అను ఈ యైదును జ్ఞానేంద్రియములు. కర్మప్రవణము లగు వాక్కు చేతులు పాదములు గుదము ఉపస్థ అను ఈ యైదును కర్మేంద్రియములు

నిగద్యతే ఽన్తఃకరణం మనో ధీ రహఙ్కృతి శ్చిత్త మితి స్వవృత్తిభిః
మనస్తు సఙ్కల్పవికల్పనాదిభి, ర్బుద్ధిః పదార్థాధ్యవసాయధర్మతః.

అత్రాభిమానా దహ మి త్యహఙ్కృతిః స్వార్థానుసన్ధానగుణేన చిత్తమ్. 94

సంకల్పవికల్పనాదులు చేయునప్పు డంతఃకరణము మన స్సనబడును. పదార్థనిర్ణయము కావించునప్పు డదే బుద్ధి యనబడును: శరీరప్రాణేంద్రియములను 'నే' ననియు వాని ధర్మములను 'నావి' యనియు నభిమానించునప్పు డది అహంకార మనబడును. అనుభూతార్థములను స్మరించునప్పు డది చిత్త మనబడును. అంతఃకరణ మొక్కడే అయినప్పటికి, తనవృత్తులను బట్టి మనోబుద్ధ్యహంకారచిత్తములుగా పేర్కొనబడుచున్న దనుట. ౯౩, ౯౪

ప్రాణాపానవ్యానోదానసమానా భవ త్యసౌ ప్రాణః
స్వయ మేవ వృత్తిభేదా ద్వికృతే ర్భేదా త్సువర్ణసలిలాదివత్. 95

ఒక్క బంగారమే ఆకారభేదముచే కటకకేయూరకుండలాదులుగ నగుచున్నట్లు, జల మొక్కటే ఆకారభేదముచే అల - నురుగు - బుడగ మున్నగునవిగ నగుచున్నట్లు—ఒక్కప్రాణవాయువే వృత్తిభేదమునుబట్టి ప్రాణముగను, అపానముగను, వ్యానముగను ఉదానముగను సమానముగను అగుచున్నది. ౯౫

వాగాది పఞ్చ శ్రవణాది పఞ్చ ప్రాణాది పఞ్చాభ్రముఖాని పఞ్చ
బుద్ధ్యా ద్యవిద్యాపిచ కామకర్మణీ పుర్యష్టకం సూక్ష్మశరీర మాహుః. 96

౧. వాక్పాణిపాదపాయూపస్థము లనెడి కర్మేంద్రియము లైదు. ౨. త్వక్చక్షుశ్శ్రోత్ర జిహ్వా ఘ్రాణము లనెడి జ్ఞానేంద్రియము లైదు ౩. ప్రాణాపానవ్యానోదానసమానము లనెడి వాయువు లైదు. ౪. పృథివి అప్పు తేజము వాయువు ఆకాశము అనెడి భూతము లైదు. ౫. బుద్ధి మనశ్చిత్తాహంకారము లనెడి నాల్గు. ౬. అవిద్య. ౭. కామము. ౮. కర్మము—ఈ యెనిమిది వర్గములును ఎనిమిది పురములు, వీనినే సూక్ష్మశరీర మందురు. ౯౬

పరమహంస దేవుని ప్రబోధవాణి

ఒకభక్తుడు—సమాధిదశలో బ్రహ్మజ్ఞాన ప్రాప్తి నొందినవా డిక మాటాడనే లేడా?

గురుదేవుడు—శ్రీ శంకరాచార్యులవారు లోకుల కుపదేశము చేయుటకై జ్ఞానాహంకారమును నిలుపుకొనిరి. బ్రహ్మమును సాక్షాత్కరించుకొన్న వెంటనే మానవుడు మౌని యగును. అతని తర్కములెల్ల సాక్షాత్కారసిద్ధి కలుగకుండునంతవఱకే.

పెనముపై వెన్న నుంచి పొయిమీద పెట్టిన నందులో నున్న నీ రిగురువఱకు కుతకుత ధ్వని వినబడుచుండును. నీరు పూర్తిగా ఇగిరి పోయినపిమ్మట వెన్నలో చప్పు డుండనే యుండదు. ఆ వెన్నలో పచ్చిపిండిముద్దను వేయుదువేని మరల కుతకుతధ్వని కలుగును. ఆ పిండివంటకము పక్వమైన పిదప మరల నిశ్శబ్దత గలుగును. అట్లే సమాధిదశయందున్న

మానవుడు లోకుల కుపదేశించుటకై ద్వంద్వ రంగమున నవతరించి దేవునిగుఱించి ప్రసంగింప దొరకొనును.

పుష్పముమీద కూర్చుండుటకు ముందు తుమ్మెద ఝుంకరించుచుండును, తేనెను గ్రోల నారంభింపగనే నిశ్శబ్ద మగును. కాని ఒక్కొక్కప్పుడు తేనె మత్తెక్కి మరల ఝుంకరించును.

ఖాళీబుంగను నీట ముంచిన బుడబుడ చప్పుడగును. దానిలో నీరు నిండగనే చప్పుడు ఉడుగును. [అందఱు నవ్వుదురు]. నీటిని, ఆ బుంగనుండి వేఱొక ఖాళీబుంగలోనికి పోయునపుడు, మరల చప్పుడు విన నగును.

* * *

దైవసృష్టిలోని పదార్థములు – మానవులు మృగములు వృక్షములు మొలకలు మున్నగు రీతిగ వివిధములై యున్నవి. మృగములలో కొన్ని మంచివి, కొన్ని చెడ్డవి; వ్యాఘ్రము వంటి కొన్ని మృగములు భయంకరములు. వృక్షములలో కొన్నింటిఫలము లమృతమధురములై యుండును. కొన్నిటిఫలములు విషమయములుగ నుండును. అట్లే మానవులందును సాధువు లున్నారు, అసాధువు లున్నారు, పవిత్రు లున్నారు, అపవిత్రు లున్నారు, దైవపరు లున్నారు, ఐహికపరు లున్నారు.

చేతనులను నాలుగువర్గములవారినిగ విభాగింపవచ్చును—బద్ధులు, ముముక్షువులు, ముక్తులు, నిత్యముక్తులు.

నారదాదిమునులు నిత్యముక్తులు; ఇతర చేతనుల కాధ్యాత్మికసత్యము నుపదేశించుటకును వారికి శ్రేయము నొనగూర్చుటకునే వీరు తమ జీవితము నంకిత మొనర్చుకొన్నవారు.

ఐహికవిషయములందు మునిగి దేవుని బొత్తిగా మఱచినవారు బద్ధులు. వారు పొరపడియైనను దేవుని స్మరింపరు.

లౌకికసంగమునుండి విడుదల నొంద గోరువారు ముముక్షువులు. అందులకై యత్నించినప్పుడు నెగ్గెడువారొక్కొక్కరే, నెగ్గనివారు పెక్కండ్రు.

సాధువులు మహాత్ములు మున్నగువారు ముక్తాత్ములు. వారు కామినీకాంచనములందును ఇతరైహికములందును తగుల్కొనరు. వారి మనస్సులకు లౌకికబంధములు లేవు. అదియునుగాక వారు సదా భగవచ్చరణారవిందధ్యానము చేయు ధన్యులు.

చేపలను బట్టుటకై, తటాకములో వలను వేసితి మనుకొనుము. కొన్నిచేపలు మిక్కిలి జాగరూకత కలవై, అందు తగుల్కొనకయే యుండును. అవి నిత్యముక్తులను బోలినవి.

కాని చేపలలో చాలవఱకు ఆవలలో తప్పక తగుల్కొనును. తగుల్కొన్న చేపలలో కొన్ని విడుదల పొందుటకు ప్రయత్నించును. అవి ముముక్షువులను బోలినవి.

ఆ ప్రయత్నములో కృతార్థత చేపల కన్నిటికిని చేకుఱదు, కొన్నిటికే. అవి తటాకజలము క్రిందుమీదై మిక్కిలి బురదయగునట్లు, వలనుండి వెలికుఱుకును. (అవి ముక్తులను బోలినవి.) అప్పుడు జాలరులు 'అదుగో, పెద్దదొకటి పోవుచున్న' దని కేకలు వేయుదురు.

కాని వలలో నున్న చేపలలో నూటికి తొంబదితొమ్మిదిపాళ్లు తప్పించుకోలేవు సరికదా, తప్పించుకొనుటకు ప్రయత్నమునైనను జేయవు. అంతే కాదు. 'ఇక్కడ మనము క్షేమముగ నున్నా మిక మనకు భయము లే' దనుకొనుచు వలను కఱచుకొని, బురదలోనికి చొచ్చుకొని పోయి హాయిగ నుండును. కాని

వలతో బాటు తమ్ముకూడ జాలరి బయటికి లాగివేయునని, పాప, మఱి ఎఱుగవు. అవి ఈ లోకములోని బద్ధాత్ములను బోలినవి.

కామలోభములే బద్ధాత్ములను బంధించు సంకెలలు. అవి వారి హ స్తపాదముల నాడ నీయక కట్టియుంచును. కామినీకాంచనముల వలననే తమకు సౌఖ్యభద్రతలు కలుగు నని వారి నమ్మకము. కాని తమ సర్వవినాశమునకు దారి తీయునవి కామినీకాంచనములే యని వారు గ్రహింపరు. ఇట్టి బద్ధాత్ముడు మరణ శయ్యపై నున్నప్పుడును, భార్య "నీవు పోవు చున్నావే, నా కేమి సంపాదించి పెట్టియున్నా" వని గద్దించును. అంతే కాదు, తా నొక వైపు మరణశయ్యపై నున్నను, అప్పుడు కూడ, నీ జీవికి లౌకికవిషయములం దెంతతగులాటమో చూడుడు—దీపము పెద్దగ మండుచున్నచో నూనె వ్యయమగు నని కేకలు వేయును.

బద్ధాత్ములు దేవు నెప్పుడును స్మరింపనే స్మరింపరు. వారి విరామకాలమంతయును పనికి మాలిన మాటలలోనో, అవివేకప్రసంగముల లోనో లేక నిరర్థకకార్యకలాపమందో గడచి పోవుచుండును. వారిలో నొకరి నందులకు కారణము నడిగితిమేని 'నే నూరకుండ లేనండీ, కాబట్టి వేయుచున్నా నీ కంచెను' అనును. ఇంచుకేని ఉబుసుపోనప్పుడు వారు చీట్లాటనైన నారంభింతురు.

ఒకభక్తుడు—అట్టి లౌకికప్రావణ్యముగల వానికి బాగుపడు దారియే లేదా?

గురుదేవుడు—లేకేమి? అత డప్పుడప్పుడు పుణ్యాత్ముల గోష్ఠిలో మెలగుచుండవలయును. దైవధ్యానము చేయుటకై యేకాంతమున కేగుచుండవలయును. భక్తివిశ్వాసములను బ్రసాదింపు మని యతడు దేవుని వేడుకోవల యును.

[కేదారునితో] విశ్వాసమున కెంత ప్రభా వము కలదో నీవు తప్పక వినియుందువు. రాముడు దేవుడు కదా, రూపు దాల్చిన యనిర్వాచ్యబ్రహ్మమే కదా, కాని సముద్ర మును దాటి సింహళమునకు చేరుట కాయన వంతెనను కట్టుకోవలసి వచ్చెను. కాని రామ భక్తుడైన హనుమంతుడు రామనామమందు విశ్వాసము కలిగియున్నందున ఒక్క గంతుతో సముద్రమును పూర్తిగా దాటి అవతలితీరమున జేరెను. ఆయనకు వంతెన యక్కఱ లేక పోయినది. [అందఱును నవ్వుదురు]

ఒకానొకప్పు డొక మనుష్యుడు సముద్ర మును దాటుట కుంకించుచుండెను. విభీషణు డొక యాకుమీద రామనామమును వ్రాసి, దాని నా మనుష్యుని కట్టుబట్టకొంగున ముడిచి 'ఓయీ, భయపడకు, విశ్వాసము గలిగి యుండు, నీటిమీద నడిచిపో, కాని జాగ్రత్త! నీ నమ్మక మే క్షణములో చెడునో, ఆక్షణము లోనే నీవు మునిగిపోవుదువు" అనెను. ఆ మను ష్యుడు నీటిమీద సుళువుగానడచిపోవుచుండెను. తటాలున, తన వస్త్ర మున ముడువబడి యుండున దేమో చూత మను కుతూహల మతనికి తీవ్రముగ గలిగినది. ముడి విప్పి చూచుసరికి, ఆకు కానిపించెను. దానిమీద రామనామము వ్రాయబడియుండెను. 'ఏమి ఇది? రామనామమా? ఇంతేనా' అని యతడు తనలో ననుకొనెను. అతని మనస్సులో నవి శ్వాసము చొచ్చుకొన్నంతనే అతడు మున్నీట మునిగిపోయెను.

మానవుడు గోహత్య బ్రహ్మహత్య స్త్రీహత్య మున్నగు పాపములను జేసియుండి నను, అతనికి దేవునందు విశ్వాస మున్నచో, ఆ విశ్వాసప్రభావ మతనిని తప్పక సంరక్షిం చియే తీఱును.

శ్రీ వివేకానంద సందేశము

ఆత్మ విశ్వాసమును గోల్పోయి అచలమై, నిద్రాణమైయున్న భారతదేశమును మేల్కొల్పుటయే యిపుడు నా యేకైకవాంఛ. ఈ దేశమును మేల్కొల్పి సనాతనధర్మోన్నతిని గుర్తింపఁజేయఁగలిగితినేని శ్రీ రామకృష్ణుని యాగమనమును మా జననమును వ్యర్థము కాలేదని తలఁతును. ఇదియే నా తాపత్రయము; ముక్తి మొదలగునవన్నియు నా కెంత మాత్రము గణనీయములు కావు...మన పురాతన గ్రంథములు ప్రమాణభూతములని యెకరువు పెట్టుచుండుటవలన ఏమియు లాభము లేదు. పాశ్చాత్య నాగరికతాతరంగము ఉప్పొంగి దేశముమీఁదికి వచ్చి పడుచున్నది. అణుమాత్రమైనను బ్రయోజనమును గమనింపక పర్వతాగ్రములపై ధ్యానస్థితులమై కూర్చుండుటవలనఁ బ్రయోజనము లేదు. గీతలో భగవానుఁడు తెల్పిన చందమున అప్రతిహత శక్తితో, అఖండ ధైర్యసాహసములతో తీవ్రకర్మయోగము నవలంబించుటయే ఇపుడు మన కర్తవ్యము. అపుడే దేశీయులు నిద్ర మేల్కొందురు ... 'వలయునది పురుషకారమని గ్రహింపుఁడు.' పురుషకార విహీనునకుఁ బరమేశ్వరానుగ్రహము లభించుటకల్ల. మహావీరుఁడగు నర్జునుఁడు తన పౌరుషమును గోల్పోవనున్న సమయమున శ్రీకృష్ణుఁ డాతనికి నిస్సంగబుద్ధితో స్వధర్మము ననుష్ఠింపుమని యాదేశించి, నిష్కామ కర్మాచరణమువలనఁ జిత్తశుద్ధియుఁ, గర్మపరిత్యాగఫలమును, భగవదేకార్పితబుద్ధియు సిద్ధించునని యుపదేశించెను. కావున యువకులారా, ధీరులై బలము నార్జింపుఁడు. దుర్జనుఁడైనను బలోపేతుఁడు నాకు మాన్యుఁడు. ఏలన వాఁడును దన బలముచే దౌర్జన్యమును స్వార్థపరతను విడనాడి, తత్త్వసందర్శనము చేయుదినము వచ్చితీరును.

నానాఁటికి విస్పష్టముగా నాకు గోచరించుచున్న విషయమిది: 'సమస్తము ధైర్యసాహసములతోఁ గూడుకొనియున్నది. ఇదియే నా నూతనసందేశము. దుష్కార్యములనైనను సరియే ధీరుఁడవై యొనర్పుము!' దుర్మార్గుఁడవగుట విధియైనచో, అపరిమిత దుర్మార్గుఁడవు కమ్ము!

అభివృద్ధికి లక్షణము అన్యమతాభిప్రాయగ్రహణము, సమన్వయము. ఇదియే సనాతనధర్మ సహజలక్షణము ... ఐనను అపుడపుడు ఆత్మసంరక్షణకై హిందువులును శత్రువులను హతమార్పఁ గలిగినవారే. కాని వారెన్నఁడును యుద్ధమే పరమావధిగా భావింపలేదు. ఈ నూతన జాతుల నన్నిటిని భారతదేశములోనికి వచ్చి చిందులు ద్రొక్కనిండు, భయము లేదు. తుట్టతుదకు వీనికన్నిటికిని సనాతనధర్మము ఆపోశనము పట్టును.

...అలసటచేతనో, అశక్తతచేతనో క్షమ చూపుటకంటెఁ బోరాడుటయే మంచిది. దేవతాసైన్యములను సైతము అవలీలగా జయింపఁగల్గుదువేని క్షమ చూపుము ... ప్రపంచము యుద్ధరంగము. వీరుఁడవై ప్రతికూలురను జయింపుము...అప్రతీకారము సన్న్యాసధర్మము. 'ఆత్మసంరక్షణము గృహస్థధర్మము.'

...ప్రస్తుతకాలావశ్యకతను గుర్తింప జ-దేశీయులు పరిపూర్ణప్రబోధము నొందినట్లు కాన్పించును...ఇఁక జీవితమంతయు నర్థరహిత ప్రసంగములు చేయు వట్టి 'కబుర్ల రాయళ్లు' అగు మీరో, వచ్చి యీ దేశీయులను జూచి సిగ్గుచే తలవంచుకొనుఁడు. స్వమత దురభిమానమున మతిహీనులగు మీరు బయటికి వచ్చినంతనే జాతిభ్రష్టత సిద్ధించును మీకు, పా-ప-ము! 'ఈ యాహారము

స్పృశ్యమా ?' యను చర్చలతో శక్తిసామర్థ్యముల నన్నిటిని శతాబ్దములనుండి వ్యయించుచు, బహుయుగ పర్యంతముగ సాంఘిక రాక్షస శాసనములచే మానవత్వమునున దడుగంట. కరుడుగట్టిన ఛాందసముచే, మూఢవిశ్వాసములచే, తల దిమ్మెత్త, శతాబ్దములకొలఁది చతికిలపడియున్న మీరో,...మీ స్థితియెట్లున్నది? ఇఁక మీరిపుడు చేయుచున్న దేమి?...'పుస్తకం హస్తభూషణమ్' అనునట్లు చేతులలోఁ బుస్తకములతో సముద్రతీరమున విహరించుచు, ఐరోపీయధీసంజాతమైన యే శాస్త్రములనుండియో నాలుగు ముక్కలు ముక్కున కంటించుకొని వానినేకరువుపెట్టుచు, యావదాత్మను ముప్పది రూకల 'గుమస్తా పదప్రాప్తి'పై లేదా, యువభారత దేశమునకు ఆశాపరమావధి యనఁదగు 'లాయరుపదవి'పై లగ్నమొనర్చి ... యిఁకఁ బ్రతివిద్యార్థియు క్షుద్బాధచే నల్లాడు పిల్లల పటాలము ఆహారముకొఱకు 'శాకురు బీకురు' మనుచుఁ దన వెంటఁబడి దేబిరించుచుండ ... మీ రిపుడు చేయుచున్న దేమి ?...మిమ్ములను, మీ పుస్తకములను, మీ గౌనులను, మీ విశ్వవిద్యాలయ-బిరుదములను సమస్తము ముంచివేయజాలినంత నీరు సముద్రమున లేదా ?

లెండు, మీ పౌరుషమును బ్రకటింపుఁడు! సదా పురోవృద్ధి నరికట్టు పురోహితబ్రువులను మతాచార్యులను లేశమును లక్ష్యింపకుఁడు. ఏలందురా, వారి మనస్సులు ఇఁక మాఱవు, వారి హృదయములు వికసింపవు. తరతరముల నుండి వచుచ్చున్న మూఢవిశ్వాసములును రాక్షసశాసనములును వారిని గన్నతల్లులు. మతాచార్యకైతవమును గూఁకటి వ్రేళ్లతోఁ బెల్లగించివేయుఁడు. లెండు, మీమానవత్వమును బ్రకటింపుఁడు! మీ కూపములనుండి వెలువడి బాహాటముగా నలువైపులను దిలకింపుఁడు. ప్రపంచమందలి వివిధజాతు లెట్లు ముందంజవేయుచున్నవో చూడుఁడు. (సోదర) మానవుని మీరు ప్రేమింతురా ? స్వదేశమును మీరు ప్రేమింతురా ? ప్రేమించుచో రండు, ఉన్నతపరిస్థితులకై, యోగ్యతరస్థితిగతులకై, నడుము గట్టుదము. వెనుకకుఁ జూడకుఁడు.

భారతమాత వేలకొలఁది యువకుల త్యాగమును గోరుచున్నది. వలయునది అట్టి యువకుల మనోబలము, పశుబలము కాదు. పాషాణతుల్యమగు మీ నాగరికతను సడలింప భగవత్ప్రేరణముననే యాంగ్లప్రభుత్వ మిచటికి వచ్చినది. మీ తండ్రి తాతల నిరంకుశాధికారముచేఁ బశుతుల్యముగాఁ జేయఁబడిన మీ దరిద్రసోదరకోటి నుద్ధరించుటకై — నూతన పరిస్థితులను గొనివచ్చుటకై — పేదల యెడ సానుభూతిని — క్షుధార్తులగువారి కడుపుమంట చల్లార్పఁ బట్టెడన్నమును — జనసామాన్యమునకు విద్యను — చేకూర్చుటకై ప్రాణముల నర్పించు త్యాగులను చెన్ననగర మిపుడెందఱను సమకూర్పఁగలదు ?

మఱియొకమాట. వలయునది శాంతము, నిరాడంబరము, అచంచలము నైన కృషి — అంతియేకాని వార్తాపత్రికావంచన కాదు, పేరుప్రతిష్ఠలకై ఉబలాటముకాదు, — ఈ సంగతి సదా జ్ఞప్తినుంచుకొనుఁడు.

మానవజీవిత సమస్యలను గూర్చియు, ఆత్మతత్త్వమును గూర్చియు లోకమునకు బోధింపవలయు మహాభారము భారత పుత్రులపై నున్నది. [illegible] [illegible] సంసిద్ధులు కావలయును.

...నాయనలారా, నామాట వినుఁడు, భగవదనుగ్రహమునఁ గీలకమును గనుఁగొంటిని. మతమున-ధర్మమున-ఏదోషమును

లేదు. సమస్త జీవులును కోటిగుణితమైన మీ యాత్మయేయని మీ మతము—మీ సనాతన ధర్మము—బోధించుచున్నది. ఏతదనుష్ఠాన లోపము, సానుభూతిలోపము — ఉన్నలోపమిది...యూదులు ఏసుప్రభుని కాదని నాఁటి నుండియుఁ బ్రతివానిచేతను మొట్టికాయలను దినుచు, కొంపయును గోడును లేక ప్రపంచమంతటను బికారివాండ్రై యెట్లు తిరుగుచున్నారో అట్లే మీరును మిమ్ములను బాలించుట పాడియని తోఁచిన జాతికెల్ల దాస్యము చేయుచున్నారు...

పవిత్రహృదయులు, ప్రచండదీక్షాదక్షులు, భగవద్విశ్వాస బలోపేతులు — దరిద్రులపై దీనులపై, అధఃకృతులపై సానుభూతికతన సింహసాహసాన్వితులు—ఒక లక్షమంది స్త్రీ పురుషులు — మోక్షసందేశమును, సంఘోద్ధరణసందేశమును సమత్వసందేశమును బోధించుచు యావద్భారతదేశమునను సంచరింప వలసియున్నది.

'అన్నమో రామచంద్రా!' యని పలవించు నార్తులకు మతబోధలెందులకు?' అని గురుదేవుఁడు (శ్రీరామకృష్ణుఁడు) వచింపలేదా? భారతజనసామాన్యము కేవల పశుప్రాయమై జీవించుటకుఁ గారణము అజ్ఞానము, అక్షరజ్ఞాన శూన్యత...జనసామాన్యము నుద్ధరింపని మనకు జాతీయత యనునది కలలోనివార్త ... కాని ఈ దోషము సనాతనధర్మమున కంటఁగట్టుట తగదు, ఇది మనదోషము.

...తమ సోదరహిందువులు తమ్మాదరింపకుండుటచే చెన్నరాజధానిలో వేలకొలఁది పంచములు ఎట్లు క్రైస్తవులై పోవుచున్నారో కనుఁడు! కేవలము ఆఁకలిబాధచే, దారిద్ర్యముచేఁ గాదు, వారు క్రైస్తవమత మవలంబించుచుండుట. మీరు వారిని మానవమాత్రులుగాఁ జూడకుండుటచేత! ఎంతసేపు, 'మీరు అస్పృశ్యులు, అవాచ్యులు'; 'నన్ను ముట్టుకొనకు, నన్ను ముట్టుకొనకు' మని యెగిరిపడుచున్నారు! గగ్గోలు చేయుచున్నారు! సోదరభావముగాని ధర్మలేశముగాని దేశమున నేమైనను మిగిలియున్నదా? అస్పృశ్యత యొకటియే ఇపుడు నిలిచియున్నది; ఇట్టి తుచ్ఛాచారములను జెనకివేయుడు! 'ఓ దీనులారా, దరిద్రులారా, అధఃపతితసోదరులారా, రండు, మనమందఱమా రామకృష్ణుని బిడ్డలము' అని యెలుగెత్తి చాటుచు, జనులలో ఐకమత్య మొనఁగూర్చుటకై యస్పృశ్యతావరణము నూడఁబెఱికివేయు సుదిన మెపుడు ప్రాప్తించునో కదా! అస్పృశ్యుల నుద్ధరింపనిదే మన భారతాంబ మేల్కొనదు...

మీ స్త్రీల స్థితిని మీరు బాగుచేయలేరా? లేకున్న మీకుఁ దరణోపాయము లేదు. స్త్రీల నుద్ధరింపనియెడల నెప్పటివలెనే యధఃపతితులై యుందురు మీరు.

పరహితార్థము ఒక జీవితము నర్పింపఁ జాలరా? వేదాంతశ్రవణము, ధ్యానాదిసాధనలు మున్నగువానిని ముందు జన్మమునకు విడిచిపెట్టుఁడు! లోకసేవకై యీ శరీరము నాహుతి యొనర్పుఁడు! ... తీవ్రతపస్సుచేసి నేను గ్రహించిన మహత్తర సత్యమిది: ప్రతి జీవియందును భగవంతుఁడు కలఁడు. దృశ్యమానమగు నీసమస్తజీవకోటియు వాని స్వరూపమే. భగవంతు నెచట వెదకుట! 'ఎవఁడు జీవారాధకుఁడో వాఁడే దైవారాధకుఁడు!'

...సమస్త జీవస్వరూపుని, అద్వితీయుని, విశేషము నాయార్తనారాయణుని, నాదీన నారాయణుని, సమస్తదేశీయులకెల్ల పేదయగు నాభారతనారాయణుని, — నాయిష్టదేవత నర్చించుటకై యెన్నిజన్మములైన నెత్తెదను.

గాక, ఎన్నివేలబాధలనైన ననుభవింతును గాక...

లెండు! 'అస్తి! అస్తి!' యను సద్భావమును ప్రకటింపుడు—ఆస్తికభావములను జేపట్టుడు 'నాస్తి, నాస్తి' యను వ్యతిరేకభావములను బట్టుకొని యూఁగులాడుచుండుటచేతనే దేశము అధోగతి పాలగుచున్నది...ప్రతిజీవియందును అఖండశక్తి కలదు. 'నేను అల్పుఁడను, తుచ్ఛుఁడను' అను నాస్తికభావముల నాశ్రయించి పందులును పిల్లులును అగుటయా మీరు? ఏమి ఘోరకలి! నాస్తికతను నిరసనమును బోధింప సాహసించువారెవ్వరు? 'అబల' లనియు, 'భీరువు' లనియు ఎవరిని మీరు నిరసించుచుండుట? 'శివోఽహం, శివోఽహమ్.' నాస్తికభావములను నిరసనభావములను జనులు నొక్కి వక్కాణించుట వినిన నాకుఁ దలపైఁ పిడుగుపడినట్లు తోఁచును...ఆత్మనిరసనమును వినయమనవచ్చునా? 'నాయమాత్మా బలహీనేన లభ్యః'—ఈయాత్మ బలహీనులకు లభ్యము కానేరదు...హిమసంఘాతమువలెఁ ప్రపంచము మున్పైఁ బడుఁడు. తద్భారమునఁ ప్రపంచము గుభిల్లుమని పగిలిపోవుఁగాక! హర! హర! మహాదేవ! 'ఉద్ధరేదాత్మ నాత్మానమ్'—తనచేతనే పురుషప్రయత్నముననే తన్నుద్ధరించుకొనవలయును...

భారతజాతీయాదర్శమును, భగవద్భక్తి సంజనితమునగు త్యాగమునే లక్ష్యముగా నిడుకొని సింహబలసాహసములతో, దూషణాద్యతీతులై, కర్మఫలకాంక్షను విసర్జించి, కార్యరంగమును వరింపుఁడు. హనుమన్మహావీరుఁడే మీకు ఆదర్శపురుషుఁడు. జితేంద్రియచక్రవర్తియు, అద్వితీయధీశాలియునగు నాతఁడు రామనామమందలి యఖండభక్తితో ప్రాణభీతిని విడనాడి, యొక్క దుముకులో సాగరము నెట్లు లంఘించెనో చూడుఁడు! అతఁ డెట్టి భగవత్సేవకుఁడో! ఆదర్శమూర్తియో! తన యఖండబాహుబలముచే, అద్వితీయ పరాక్రమముచే రావణుని రాక్షససైన్యములను హాహాకార మొనరింపఁగలిగిన మహావీరుఁ డాతఁడు. మఱియొక్కవైపున రామపదపంకజార్చకులలో నద్వితీయుఁడు నాతఁడే. అట్టి నిశ్చంచలభక్తియే దేశమున కిపుడు ఆవశ్యకము. కాని మీరేమి చేయుచున్నారు? మృదంగకరతాళములతో నేవో పిచ్చిపిచ్చి పదములను బాడుచు, చిందులుద్రొక్కి శారీర మానసిక బలహీనులతోఁ గూడుకొనియున్నది మీజాతి నేఁడు! ... దేశమున పౌరుష మడుగంటినదే! ఇంతకంటె అధఃపతనము వేఱుండునా? మీఢక్కలు, డోలులు, కాహళలు, తూర్యములు భేరులు నేఁడేమైనవి? వీనిని మరల దేశములోనికిఁ దీసికొనిరాఁజాలరా? మీ యువకులను బిడ్డలను శౌర్యోత్తేజకములగువాని గంభీరస్వనములను విననిండు! భారతపుత్రులారా, నేఁడు మనము ధైర్యోత్సాహజనకము లగు బ్రహ్మరుద్రతాళములధ్వనించి డమరును మ్రోఁగింపవలయును. 'హర! హర! మహావీర! మహావీర! వ్యోమ! వ్యోమ!' అను నినాదములచే భూమ్యాకాశములను గంపింపఁ జేయవలయును. ప్రస్తుతము కరుణరసాదులను బురికొల్పు గీతగానములను విరమించి వీరరసాన్వితగీతములను జనులు వినవలయును, పాడవలయును. వేదగంభీరఘోషచే దేశసంజీవన మొనర్పవలయును. మనము చేయు ప్రతి కార్యమునందును సుస్థిరధీరత్వము కననగుచుండవలయును. ఇట్టి ధీరాదర్శము నవలంబించినప్పుడే మాత్ర దేశక్షేమము మనకుఁ గరతలామలకమగును...

‘ఓ భారతజననీ,’ నీసతీత్వాదర్శము సీత—సావిత్రి—దమయంతి—యనుమాట మఱవకుము;—సర్వసంగపరిత్యాగియు యతీశ్వరుఁడు నగు శంకరుఁడు—ఉమామహేశ్వరుఁడు—నీకు ఆరాధ్యుడనుమాట మఱవకుము:—నీ యైశ్వర్యమునకు, నీ వివాహమునకు, నీ జీవితమునకు, పరమార్థము తుచ్ఛవిషయసుఖము గాదనుమాట, వ్యక్తిగతభోగము గాదనుమాట మఱవకుము;—యజ్ఞనారాయణునకు ఆహుతి యగు నిమిత్తము జన్మించితి వనుమాట మఱవకుము;—నీ సాంఘికవ్యవస్థ యనంత జగన్మాతృత్వమునకుఁ బ్రతిబింబమనుమాట మఱవకుము; అస్పృశ్యులనఁబడు అవాచ్యులనఁబడు, మాలమాదిగలు నిమ్నజాతులు, దీనులు, దరిద్రులు, అజ్ఞానులు, నిరక్షరాస్యులును నీ తనూభవులనుమాట మఱవకుము. ఓవీరభారతమాతా, ధైర్యము విడనాడకుము! ఓ వీరభారతపుత్రా, ధైర్యము వీడకుము! ‘నేను భారతీయుఁడను’ అని గర్వింపుము! ‘నేను భారతీయుడను, ప్రతి భారతీయుఁడును నా సహోదరుఁడు’ అని సగర్వముగాఁ బ్రకటింపుము! ‘అజ్ఞ భారతీయుఁడు, దీనభారతీయుఁడు, బ్రాహ్మణభారతీయుఁడు, చండాలభారతీయుఁడు నా సహోదరుఁడు’ అని ప్రకటింపుము. జీర్ణవస్త్రధారివగు — కటివస్త్రమాత్రధారివగు—నీవును సగర్వముగా నెలుగెత్తి యిట్లు ఘోషింపుము: ‘భారతీయుఁడు నా సోదరుఁడు, నా ప్రాణములకుఁ బ్రాణము; భారతీయదేవతలే నా దైవతము; భారతసంఘము నా బాల్యడోలిక, యౌవననందనవనము, వార్ధకవారణాసి.’ సోదరా, యిట్లు చాటుము: ‘భారతభూమి నా శ్రేయము.’ అహర్నిశము ఇట్లు ప్రార్థింపుము: ‘ఓ మహేశ్వరా, ఓ లోకేశ్వరీ, నాకుఁ బౌరుషమును బ్రసాదింపుఁడు, నా దౌర్బల్యమును దొలఁగింపుఁడు, ‘నన్ను ధీరునొనర్పుఁడు!’

ప్రాక్పశ్చిమములందు శ్రీ వివేకానందస్వాముల ఆచార్యకము

ఉపోద్ఘాతము

యోగిగా తత్త్వవేత్తగా దేశభక్తుడుగా వివేకానందస్వామిలో ఒక ప్రత్యేకత యున్నట్లే ఆధ్యాత్మిక గురువుగాను ఆయనలో అద్వితీయత కలదు. ఆయన ఉపదేశించునప్పుడు ఆయనలోని లోకోత్తరశీలము ప్రతిభయు వ్యక్తము లగుచుండెడివి. కాని ఆయన ప్రభావమునకు మూలము వీని యన్నింటికంటె వేఱైనది. ఆయన వాక్కును ఉపదేశములును ఆత్మసాక్షాత్కారసిద్ధి లోతులనుండి వెలువడినవి. కావున లోకసామాన్యమార్గమున వాని విలువను నిర్ణయించుట సాధ్యము కాదు. వివేకానందుని యాధ్యాత్మికశక్తి ఆయనకు పుట్టుకలోనే వచ్చినదని గురుదేవుడు శ్రీ రామకృష్ణుడు చెప్పియుండెను కదా. చేతనులకు ఉపదేశింపను వారి నుద్ధరింపను భువి నవతరించిన నిత్యసిద్ధుడు శ్రీ వివేకానందస్వామి. కావున ఆయన బోధనలనుండి వెలువడు వెలుగు సంశయాంధకారములను పటాపంచలు చేయుగలిగి యుండెను. ఎట్టివారికిని విశ్వాసాపాదకమైన వాణి శ్రీస్వామీజీది. విశ్వాసముతోబాటు శ్రోతలలో అంతరపరిణామము గలిగెడిది. ఆచార్యత్వార్హత స్వామీజీకి దివ్యజన్మసిద్ధము. మానవుల చిత్తవృత్తులను చక్కగ

నర్థము చేసికొని వారి సమస్యలకు ఆయన చూపెడి పరిష్కారములు అమోఘములుగ నుండెడివి. "స్వామీజీ వాక్కులు ఆయననోట వెలువడి ముప్పదేండ్లైనవి. అవి తద్గ్రంథావళిలో వికీర్ణములై యున్నవి. కాని నేడు సైతము వాని నంటినప్పుడు విద్యుచ్ఛక్తి చేతం బోలె నా దేహము జలదరించుచున్నది. ప్రత్యక్షముగ స్వామీజీ నోటినుండి కణకణలాడు ఆ మాటలు విన్న శ్రోతలు ఎంత పరవశత నొందెడివారో, ఎంత ఉజ్జ్వలత లూగెడివారో"– అని స్వామీజీ జీవిత చరిత్రకారుడైన రోమైరోలా చెప్పిన మాట అతిశయోక్తి కాదు.

ఆయన యుపదేశముల శక్తికి ముఖ్యకారణము ప్రగాఢాధ్యాత్మిక పరతయే ఐనను ఆయన వైదుష్యమును ప్రతిభయు విశ్వాసానుభూతియు పౌరుషమును ఆశక్తి కెంతయు సహకరించినవి. ఆధ్యాత్మిక పరతకంటె ఇవి పైకెక్కువగ కననగుచుండును. కావున అనేకులు ఆయనలోని ఆధ్యాత్మికపరతను గుర్తింపక వీనిని మాత్రమే గుర్తించిరి.

తన ప్రతిభచేత స్వామీజి అన్యులను వశపఱచుకొనిన రీతికి మదరాసు క్రైస్తవకళాశాల భౌతికశాస్త్ర ప్రవక్త శ్రీసింగారవేలు మొదలియారి కథయే యుదాహరణము. స్వామీజీ అమెరికాకు పోవుటకు ముందు పరివ్రాజకుడుగ మన దేశమున పర్యటించు చుండినప్పుడు ఆయనతో మదరాసులో సింగారవేలు మొదలియారుకు సమాగము మొనగూడెను. తాను నాస్తికుడ ననియు యుక్తిని హేతువాదమును మాత్రమే ఆదరించువాడ ననియు గర్వోక్తులాడుచు ఆయన స్వామీజీతో మతవిషయికమైన చర్చలో దిగెను. చర్చ ముగియునప్పటికి అతనికి హృదయ పరివర్తనము కలిగి వివేకానందుని శిష్యులలో అగ్రగణ్యు డయ్యెను. స్వామీజి అతనికి " " అను ముద్దుపేరు పెట్టి వేడుకకు "సీజరు 'వచ్చితిని చూచితిని వశపఱచుకొంటిని' అని పల్కెడివాడట. మన 'కిడి' వచ్చెను చూచెను వశపడెను" అని చెప్పుచుండువారు.

స్వామీజి శిష్యులలో సదానందుని చరిత్రమును పరికింతుమేని వివేకానందుని మానసికాధ్యాత్మిక శక్తులకంటె ఆయన డెందమున నిండియున్న భూతదయ ఎట్లు ప్రజలను వశపఱచుకొనెడిదో స్పష్టమగును. సదానందునకు పూర్వాశ్రమ నామము శరచ్చంద్రగుప్త. అతడు ఉత్తర భారతమున హాత్రాసు అను చోట స్టేషనుమాస్టరుగ ఉద్యోగము చేయుచుండెను. పరివ్రాజకుడుగ పర్యటించుచుండిన స్వామీజీ ఆ స్టేషనులో దిగి ప్రశాంతముగ నొకచోట కూర్చుండి యుండెను. శరచ్చంద్రుడటువైపు పోవుచుండెను. కారుణ్యామృతమును నలువంకల వెదజల్లుచుండిన స్వామీజీ విశాలనేత్రములు మంత్రశక్తి చేతంబోలె అతని నాకర్షించెను. సంభాషణ కొన్ని నిమిషములే జరిగెను. స్టేషనుమాస్టరు స్వామీజీని తన విడిది కాహ్వానించెను. శరచ్చంద్రుడు పారసీక సాహిత్యమున గొప్ప పండితుడు. తన యాదరము నతడు హాఫీజు కవీంద్రుని వాక్యము నుదాహరించుచు ఇట్లు సూచించెను. "భళీ, ప్రియా, నీవు మాయింటికి వచ్చితివి. నాగుండె కండతో నీ కత్యంత రుచ్యమగు భోజనమును నేను సిద్ధపఱతును." స్వామీజీ అందుకు బదులుగా ప్రసిద్ధ వంగకావ్యము నుండి ఈ వాక్యము నుదాహరించెను. "నెమ్మోము చందురునికి విభూతి అలదుకొని· నా ప్రేయసి నన్ను సమీపింపవలయును." వెంటనే ఆయువభక్తుడు వెనుకకుపోయి తన ఆఫీసువేషమును తీసివేసి మోమున విభూతి యలదుకొని

వచ్చును. అచిరకాలములోనే అతడు తన ఉద్యోగపదవికి రాజీనామా ఇచ్చి శిష్యుడై స్వామీజీ ననుగమించెను. అనంతర కాలమున సదానందుడు స్వామీజీని గూర్చి ఇట్లనెడి వాడు : "మిత్రులారా, ప్రేమ ప్రేమ ప్రేమ అను మాటచేతనే తప్ప వేఱెట్లు ఆయనను నేను వర్ణింపగలను ?"

గురువైన స్వామీజీలోని పౌరుషముచే ఆకృష్టురాలై ఆయన సేవకు తన జీవితము నర్పించుకొన్న శిష్యురాలు అమెరికను మహిళ కుమారి జోసఫైను మెక్లియడు. స్వామీజీ "వేదాంతము నిక్కముగ బలోపనిషత్తు." అనియు "వేల్పులందఱికంటె మానవుడు పై మెట్టువాడు"
కూర్చున్న శిష్యులతో "మీ కిచ్చవచ్చిన దానిని గుఱించి ధ్యానింపుడు. నేను సింహ హృదయమును గుఱించి ధ్యానించెదను. అది బలము నిచ్చును" అనియు – ఇటువంటి వాక్యములు పలికినప్పుడు ఈ యుపదేశము మెక్లియడు డెందమున గాటముగ నాటుకొనెను.

వివేకానందస్వాముల ఆచార్యకములోని విశేషములను తెలుపుటకు పైని చెప్పిన యుదాహరణములవంటి వానిని నూర్లకొలదిగ చెప్ప వచ్చును.

శిక్షణ మొందినకాలము

నరేంద్రుడు శ్రీరామకృష్ణుని సాన్నిధ్యమున నుండినది ఇంచుమించు ఐదేండ్లకాలము. అది అతడు తర్ఫీదగుచుండిన కాలము. ఆధ్యాత్మిక గురువుగను అతడు రూపొందుచుండిన దప్పుడే. కాని తనలోని ఈ ప్రభావమును నరేంద్రుడు గుర్తించుకొనలేదు. శ్రీరామకృష్ణు డొకప్పుడు "నరేను ప్రజలకు బోధించును" అని యొక కాగితపు ముక్కపై వ్రాసెను. దానిని చదువుకొని స్వామీజీ "అట్టి పనిని నేను చేయను" అనెను. అందులకు "ఆపనిని నీయెముకలే చేయును.' అని రూఢిగ పల్కెను. తన ముఖ్య సందేశహారిని అట్టి గురువుగ అగునట్లు శ్రీరామకృష్ణుడు తర్ఫీదుచేసెను.

వేలకొలది శ్రాంతక్లాంత ప్రజానీకమునకు చల్లని నీడ నొసగు బ్రహ్మాండమంతటి వటవృక్షమువలె నరేంద్రుని రూపొందించుటకు రామకృష్ణుడతనిని ఎన్నియో విధములుగ తర్ఫీదుచేసెను. శాస్త్రప్రతిపాదిత తత్త్వార్థముల ప్రగాఢజ్ఞానము మానవస్వభావమును గూర్చిన క్షుణ్ణమైన పరిచయము ఆత్యంతికమైన శాంతి అన్యుల నడవడుల దృక్పథముల పట్ల సమాదరము, తనకు సహజములైన సత్యపరత ధ్యానపరత విశుద్ధి యనెడి గుణముల పోషణము – ఇవి నరేంద్రుడు చెందిన తర్ఫీదులోని ముఖ్యాంశములు. గురుదేవుడు శిష్యుని పురోభివృద్ధిపై సదా కన్నుంచి అప్పుడప్పుడతడు అధిరోహించుచుండిన సమున్నతులను గుర్తించి తన సంతోషమును తెలుపుచుండెడివాడు. అప్పుడప్పుడు నరేంద్రునకును విజ్ఞాన సంపన్నులగు పెద్దలకును సంవాద సంభాషణములు పొసగించి గురుదేవు డుభయపక్షముల వాదములను జాగ్రత్తతో పరికించుచుండెను. చర్చ ముగిసినప్పుడు గురుదేవుడు తఱచు నరేంద్రు నభిప్రాయములనే ఆమోదించెడివాడు. ఒక్కొక్కప్పుడు చర్చలు ఎంతసేపటికిని వగ తెగక శ్రోతలు విసుగుకొన్నప్పుడు రామకృష్ణుడు "ఈ చర్చలు ఎంతేని యావశ్యకములే" అని వారిని మందలించెడివాడు.

అనంతరకాలమున శ్రీ వివేకానందస్వామి "నాయుపదేశములలో జీవనప్రదమును లాభదాయకమునగు నంశ మేదేని ఉన్న అది నిజమునకు నాది కాదు. గురుదేవునొద్దనుండి

వచ్చినది'' అని ఎన్నియోపర్యాయములు చెప్పియున్నాడు. స్వామీజీవంటి ఆధ్యాత్మిక మహాపురుషునకు ఈ వినయ మెంతయు నుచితమే. ఐనను గురుదేవుడైన రామకృష్ణుడు వివేకానందునిలో ఐక్య మొందె ననుట వాస్తవము. రామకృష్ణుడు తననిర్యాణమునకు మూడునాలుగుదినముల ముందు నరేంద్రుని తనచెంతకు పిలిచి అతనిపై చూపు నిలిపి గాఢసమాధి నిమగ్నుడయ్యె నట. అప్పుడు నరేంద్రున కొకశక్తిప్రవాహము తనలోని కెక్కుచున్నట్లుగ అనుభూత మయ్యెనట. అతడును సమాధి నిమగ్న డయ్యెనట. పిమ్మట బాహ్యాలోకస్మృతి కలిగి నరేంద్రుడు కన్ను తెఱచి చూచునప్పటికి గురుదేవుడు విలపించుచు కననయ్యెనట. ఆశ్చర్యపడి నరేంద్రుడు ఏల విలపించుచున్నా రని యడుగగా గురుదేవుడు ''నరేను, ఈనాడు నా సర్వస్వమును నీకిచ్చి నేను పైసాలేని బిచ్చగాడను, ఫకీరనైతిని. నీలోనికి సంక్రమించినశక్తి మూలముగ నీచే మహాకార్యములు నిర్వర్తితములు కానున్నవి'' అని బదులుపల్కె నట.

ఆచార్యక ప్రారంభము

శ్రీమన్నిఖిలానందస్వాముల ఆంగ్ల శ్రీరామకృష్ణవచనామృతమున ''నిర్యాణానంతరము'' అను శీర్షికగల 52-వ ప్రకరణములో ఆధ్యాత్మికగురువుగ రూపొందుచున్న యువవివేకానందుని చిత్రణము కలదు. అప్పటి కింకను బరానగరమునకు వెలుపలనున్నవారు వివేకానందు నెఱుగరు. రామకృష్ణుని నిర్యాణానంతరము అచట సమావిష్టులైన యువసన్న్యాసివర్గమునకు నరేంద్రుడు నాయకుడు. ధ్యానము ప్రార్థనలు పూజ మున్నగువానితోబాటు ఆ సన్న్యాసులు వివిధమతగ్రంథములను ప్రాక్పశ్చిమతత్త్వశాస్త్రములను ప్ర[illegible]శాస్త్రమును పెక్కులౌకికవిషయములను గూర్చిన పరిశోధనలను నరేంద్రుని నాయకత్వమున సాగించుచుండిరి. తఱచు వివిధాధ్యాత్మికవిషయములను గూర్చి రంజకములైన చర్చలు చెల్లెడివి. సందేహములను అభిప్రాయభేదములను నరేంద్రుడు తీర్చుచుండెడివాడు. ''ఆత్మనో మోక్షార్థం జగద్ధితాయ చ'' (తన మోక్షము జగద్ధితము) అనెడి లక్ష్యద్వయమును అవలంబించిన రామకృష్ణసన్న్యాససంప్రదాయము అంతకు ముందే పుట్టువొందినది, వివేకానందుని పర్యవేక్షణములో బలపడుచుండెను. రామకృష్ణుని నిర్యాణానంతరము సోదరశిష్యుల కందఱికిని సుహృత్తును మార్గదర్శకుడును తత్త్వబోధకుడును యువవివేకానందుడే. రామకృష్ణుని గృహస్థశిష్యులుకూడ తఱచు మఠమునకు వచ్చుచు వివేకానందుని ప్రవచనములను ఆసాసగ వినుచుండిరి. పైని పేర్కొనబడిన ప్రకరణములో గురువుగ రూపొందుచున్న నరేంద్రుని వర్ణనము ఇట్లున్నది :

''నరేంద్రుడు క్రొత్తకావిబట్టల దాల్చియుండెను. ఆబట్టల కావివన్నె అతని ముఖశరీరముల దివ్యకాంతితో మిళితమై యుండెను. అతని ప్రతిరోమకూపమును దివ్యజ్యోతిని వెదజల్లుచుండెను. అతని నెమ్మోమున ఔజ్జ్వల్యమును ప్రేమార్ద్రతయు కలిసియుండెను. సచ్చిదానందసాగరమున ఉద్బుద్ధమై గురుదేవుని సందేశమును వ్యాపింపజేయుటకై ''మానవరూపము దాల్చిన బుడగవలె నరేంద్రుడు కననగుచుండెను. సకలప్రేక్షకులకును అత డేకైక లక్ష్యముగ నుండెను.'' అప్పటికింకను నరేంద్రునివయస్సు ఇరువదినాలుగు సంవత్సరములే.

పరివ్రాజకాచార్యుడు

యువవివేకానందునకు దేశమున పర్యటింపవలె నను తీవ్రాశ కలిగెను. మఠావరణమును

వీడి ఆయన విశాలభరతఖండమందలి వివిధ క్షేత్రముల ఉద్దేశించి బయలుదేఱెను. పరిప్రాజకసన్న్యాసులవలె ఆయనయు పాదచారిగ చనుచు, ఇంటింటి కేగి భిక్షాన్నము సేకరించి భుజించుచు దేవాలయముల నన్నిటిని దర్శించెను. శాస్త్రగ్రంథావలోకనమందును ధ్యానమందును ఆయన ఎక్కువకాలము గడపుచుండెను. ఆయన పర్యటనలకు మఱొక ముఖ్యోద్దేశము కూడ కలదు. దేశప్రజలజీవితమును వారి ఆశలను అడ్డంకులను సుఖములను కష్టములను ఆదర్శములను ఆశయములను ప్రత్యక్షముగ నెఱుగవలయు ననునే ఆయుద్దేశము. అన్నివర్గాలవారితోను ఆయనకు సహాగమ మొనగూడెను. ధనవంతులు దరిద్రులు పండితులు పామరులు అగ్రవర్ణములవారు నిమ్నవర్ణములవారు పెద్దలు పిన్నలు హిందువులు ముస్లిములు అందఱియందును ఆయనకు కుతూహలము సమానమే. దేశప్రజలలో జాతిమతభాషాభేదములు ఎన్ని ఉండినప్పటికిని అన్నిటికిని అడుగున శతాబ్దములకొలది అవిచ్ఛిన్నముగ నుండు ఐక్యబంధమును గుర్తించి స్వామీజి విస్మితుడయ్యెను. భారతీయసంస్కృతికి గల ముఖ్యలక్షణములను దానిప్రాబల్యమును ఆచారములను ఆయన చక్కగ గుర్తించెను. ప్రజల పేదఱికమును నిరక్షరాస్యతను సాంఘిక దుర్దశను చూచినప్పుడు ఆయనగుండె బ్రద్దలయ్యెను. ఆధ్యాత్మికధ్యానముతో బాటు ప్రజల ఆర్థికస్థితిని బాగుపఱచుట ఎట్లో అను ఆలోచనయు ఆయన మనసున నిండెను. భారత ప్రజల సమస్యలను స్థితిగతులను క్షుణ్ణముగ నెఱుగుటకును వారికి తన సందేశమును రూపొందించుటకును స్వామీజీకి దాదాపు మూడుసంవత్సరములు పట్టెను.

1890 సంవత్సరము జూలైనుండి 1893 మే నెలవఱకు మూడేండ్లకాలము స్వామీజి కేవలము పరిప్రాజకసన్న్యాసిగామాత్రమేగాక తన మనసులో రూపుదాల్చిన నూతనసందేశమునకు ప్రచారకుడుగను దేశమున పర్యటించెను. ప్రాచీనభారతమహత్త్వమునందాదరము, ఆత్మశక్తియందు ఘనవిశ్వాసము, ఉజ్జ్వలభవిష్యత్తున్నదనెడి ఆశాభావము, ప్రస్తుత దుఃస్థితికి కారకులైన క్రూరులనిరసనము, ఉన్న చెడుగులను సరిచేసి కొనవలెననెడి విన్నపము — కాదు కాను ఆనతి - ఇవి వివేకానందుని సందేశమున ముఖ్యాంశములు. విజ్ఞులు నుదారహృదయులు నగు సోదరభారతీయులను స్వామీజి "మీ జీవితములను భారతమాతృసేవకు అంకిత మొనర్చుకొను" డని హెచ్చరించెను. ఉత్తరభారతమునను రాజపుతాన గుజరాతు బొంబాయి బరోడా హైదరాబాదు మైసూరు రాజ్యములందును దక్షిణభారతమందలి ఇతరప్రాంతములందును ఆయన సంచరించెను. ఆధ్యాత్మికపరులను పండితులను ప్రభువులను సంపన్నులను ఎందఱినో ఆయన సంధించెను. ఆధ్యాత్మికవిషయచర్చతో బాటు స్వామీజి భారతీయసంస్కృతిని వివరించి ప్రకృతము దేశపునరుద్ధరణమునకు కర్తవ్యము లేవో విశదీకరించెను. రాజకీయముగ దేశమునకు స్వాతంత్ర్యము సిద్ధించువఱకు వేచియుండ నక్కఱ లేకుండ అమలుపఱుపగలిగిన ప్రణాళికను స్వామి ప్రతిపాదించెను. ఆయనవాక్కును విన్న ప్రతివాడును ఉత్సాహపరవశు డగుచుండెను. ఆయనవ్యక్తిలో ఒకప్రభావమును వాక్కులో నొక చుఱుకును ఉండినవి. పతితులలో దరిద్రులలో ఆయన ఆశను ధైర్యమును నింపెను. సంపన్నులందును సానుభూతిని

"నిమ్న ప్రజోద్ధరణము మన బాధ్యతయే" అనెడి ప్రబోధమును ఆయన కలిగించెను.

మదరాసులో కొందఱు యువకులు ఆయనచేత నెంతయు సమాకృష్టులై ఆయనకు భక్తులు అనుచరులు నైరి. వారిలో ఆయన దేశభక్తిని ప్రజాసేవాసక్తిని ఉద్దీపింపజేసెను. ఈ యువభక్తబృందమే భవిష్యత్తున స్వామిజి సాధింపనెంచిన కార్యములకు ముఖ్యబీజముగ పనివడెను. పాశ్చాత్యదేశమునుండి స్వామిజి వ్రాసిన లేఖలలో పెక్కులు ఈభక్తులకు వ్రాయబడినవే. స్వామిజి షికాగోలో జరుగనున్న విశ్వమతమహాపరిషత్తునకు పోవ నిశ్చయించుకొన్నప్పుడు ఈ యువశిష్యులు ఇంటింటికేగి యాచించి ఆ ప్రయాణవ్యయమునకు వలసిన ధనమును సేకరించిరి. భారతప్రజల ప్రతినిధిగ తాను చనుచున్నందున అందుకు ధనమును సంపన్నులయొద్దకంటె సామాన్యుల యొద్దనుండియే సేకరింపవలెననుట స్వామిజి కోరిక.

అమెరికాకు పోవుటకుముందు స్వామిజి వేదిక లెక్కి యుపన్యసించియుండలేదు. తన్ను పరివేష్టించియున్న చిన్నచిన్నజట్లతో ఆయన ప్రసంగించుచుండెను. అమెరికాకు బయలుదేఱుటకు ముందు ఒక్కసారి కాబోలు హైదరాబాదులో స్వామి యొక యుపన్యాసమును కావించెను. ఉపన్యాసశీర్షిక: "పశ్చిమ దేశములలో నా కార్యప్రణాళిక." దురదృష్టవశమున ఈ యుపన్యాసమునకు లేఖకులు లేనందున అది మనకు దక్కదాయెను. సంభాషణలప్పుడు స్వామిజివాక్కు శ్రోతలను మంత్రముగ్ధుల నొనర్చెడిది.

పాశ్చాత్యదేశములలో ఆచార్యకము

అమెరికాలో స్వామిజి యాచార్యకము విశ్వమతమహాపరిషత్ప్రారంభమునకు నెలదినములకు ముందే ప్రారంభమైనది. ఆయన తెచ్చుకొన్న ధనము సన్నగిల్లుచున్నకొలది ఆయన బోస్టనునగరపరిసరములందు దినములు గడుపవలసివచ్చెను. అచటి ప్రజల సమూహముల యెదుట భారతదేశమునకు సంబంధించిన విషయముల ప్రసంగింప ప్రసక్తి కలిగెను. "స్వామి వివేకానంద ఇన్ అమెరికా - న్యూ డిస్కవరీస్" అను పేర మేరీలూయీబర్క్ వ్రాసిన గ్రంథములో ఎన్నో క్రొత్తవిషయములు కలవు. కావివన్నె యుడుపులును తలపాగను దాల్చిన స్వామిజీని రాజని కొందఱనుకొనిరి. ఐనను ఆయన యుపన్యాసములను శ్రోతలాసక్తితో వినెడివారు. ఆదినములలో అమెరికను ప్రజలలో సామాన్యులకు భారతదేశ మొక యంధకారబంధురదేశమనుటకంటె వేఱేమియు తెలియదు. అమెరికను విద్వాంసులలో కొందఱు స్వామిజీకి మిత్రులైరి. ముఖ్యముగ ప్రొఫెస్సరు జాన్ హెన్రీరైటు స్వామిజీకి యావజ్జీవమిత్రుడును భక్తుడు నయ్యెను. అప్పటి వివేకానందుని ప్రసంగములలో తీవ్రభావపూరిత మొకటి కలదు. ప్రబలదేశములు దుర్బలదేశములను నేలబెట్టి కాలరాతురేని ఈ పాపఫలము వారిని కట్టి కుడుపక పోదని స్వామిజి బల్లగ్రుద్ది ఘోషించెను.

1893 సంవత్సరము సెప్టెంబరు 11-వ తేదీనాడు వివేకానందస్వామి విశ్వమత మహాపరిషతులో మొదటిసారి హాజరగుటయు ఆనాడును అనంతర దినములందును ఆయన కావించిన యుపన్యాసములును ప్రాచ్యప్రవక్తగ అమోఘవాగ్మిగ ఆయనకు కలిగిన ఖ్యాతియు అందఱెఱిగినవే. విశ్వమత మహాపరిషత్సమావేశములు ముగిసినపిమ్మట కూడ స్వామిజి షికాగోలోనే రెండు నెల లుండెను. ఆహ్వానింపబడినచోట్ల ఉపన్యసించుచుండెను.

పాశ్చాత్యుల నాగరికతలో తన మాతృదేశీయులు అనుసరింపదగిన మంచి యంశములను గూర్చిన పరిజ్ఞానమును గడించుచుండెను. అందుకు షికాగోలో సమృద్ధావకాశ మ్ముండెను. పిమ్మట ఒకానొక సంస్థ యాధ్వర్యమునను స్వతంత్రముగను స్వామీజి మధ్య పశ్చిమమున దక్షిణమున ప్రాచ్యమున పెక్కు నగరములందు సంచరించి వేదాంతసత్యముల బోధించుచు ఉపన్యసించెను. 1894 వేసవిలో మెసాచెసెట్సులోని గ్రీనేకరు అను చోట నొక పరిషత్తునకు స్వామీజీ ఆహ్వానింపబడెను. అచ్చట ఆయన పెక్కు సమావేశములలో నుపన్యసించి శ్రద్ధాళువులగు సాధకులకు ధ్యానవిధానములను కఱపెను. ఈ కార్యక్రమమునుగూర్చి ఒక లేఖలో స్వామీజి ఇట్లు వ్రాసెను. "ఈ మజిలీ ప్రజలు ఆరోగ్యవంతులుగను యౌవనవంతులుగను ఆస్థయు విశుద్ధియు కలవారుగను ఉన్నారు. వారికి నేను 'శివోహం' 'శివోహం' అను మంత్రమును కఱపితిని. అమాయికులును పవిత్రులును ధీరులు నగు వా రందఱును 'శివోహం' 'శివోహం' అను మంత్రమును వల్లించిరి. నేను సంతోషమును ఘనతను చెందితిని."

మతసహనమును గూర్చిన స్వామీజీ యుదారాశయమును, జీవుని యాధ్యాత్మిక పిపాసను ఆయన వివరించిన విధమును, అనుభూతికి వెలియైన కేవల సిద్ధాంతానుసరణమును, భౌతికాదిశాస్త్రముల సూత్రముల ననుసరించి ఆధ్యాత్మిక విషయములకు వెలకట్టుటయు దోషములని ధీరముగ ఆయన నిరూపించిన రీతియు – ఇవి అమెరికను శ్రోతలకు శ్రోతలైనను రక్తి కొలిపినవి. వారు దాని నర్థము చేసికొని ప్రశంసించిరి. స్వామీజీకి అచట విరోధులునుండిరి, క్రైస్తవమత దురభిమానులు, స్వామీజీకి అచ్చట కలుగుచున్న జనప్రీతిని గని అసూయ చెంది తమ కలవడిన పెక్కురీతులలో ఆయనను గూర్చిన దుష్ప్రచారములు గావించుచుండిరి. కాని స్వాముల 'సత్య' శతఘ్నిధాటకు వారి బూటకపు కోటలు నిలువలేవైనవి. క్రైస్తవులలో ఉదారహృదయులగు కొందఱు స్వామికి మిత్రులైరి.

అమెరికాలో స్వేచ్ఛావాదులు అజ్ఞేయవాదులు నాస్తికులు మున్నగు వారుకూడ స్వామీజీయందు ఈర్ష్యాళువులై ఆయనను భంగపఱుపగోరి ఒక సమావేశమున కాహ్వానించిరి. కాని అందు తామే స్వామీజీచే భంగమొందిరి.

ఉపన్యసించుచు దేశమంతట పర్యటనములు సాగించిన పిమ్మట శ్రీ వివేకానందస్వామి న్యూయార్కునగరమున ఆఱు నెలలకాలము నిలుకడగ నుండెను. అప్పుడు సమాగమములు సంభాషణములు పాఠబోధనములు చాల చుఱుకుగ సాగినవి. శ్రద్ధాళువులగు సాధకులకు కొందఱికి సాధనలను స్వామీజీ కఱపెను. 1895 సంవత్సర మధ్యమప్పటికి స్వామీజీ రాజయోగ మనెడి గ్రంథమును పూర్తిచేసి ప్రచురించెను. అది మహాజనుల నందఱిని ఆకర్షించినది. అట్లు సమాకృష్టులైన వారిలో ముఖ్యులు అమెరికను తత్త్వవేత్త ప్రొఫెస్సరు విల్లియము జేమ్సు, రష్యను ప్రముఖుడగు కౌన్టు లియో టాల్స్టాయి.

సహస్రద్వీపారామమున (థౌసం డైలెం డ్పార్కు) స్వామీజి రెండు నెలలకాలము శ్రద్ధాళువులై యాంతరంగికులైన శిష్యులు కొందఱితో గడపి వారిని ఆధ్యాత్మికజీవితమున తర్ఫీదు చేసెను. అప్పుడు వారి కాయన కావించిన బోధనలు "దివ్యవాణి" (ఇన్స్పైర్డు టాక్సు) అను పేర మనకు లభ్యములై

యున్నవి. డిట్రాయి నగరమున స్వామిజీ ప్రవచనములను విని ఆయున [illegible]లైన వారిద్దఱు ఈ ఆరామమునకు ఇంచుక యాలస్యముగ వచ్చిరి. అందొకరి ట్లనిరి. "జీసను క్రైస్తు భువియందున్నచో ఎట్లు ఆయనయొద్దకు పోయెడివారమో ఉపదేశింప కోరెడివారమో అట్లు మీయొద్దకు వచ్చి ఉపదేశింప మిమ్ము కోరుచున్నాము" అందుకు స్వామిజి "మీకు విముక్తి చేకూర్ప క్రైస్తుదేవుని శక్తి నాకుండ రాదా" అనెను.

స్వామిజి అమెరికాలో అడుగుపెట్టి రెండేండ్లు దాటినవి. జిజ్ఞాసువులకు భారతీయాధ్యాత్మిక విజ్ఞానమును కఱపెను. అమెరికనులు సాంఘికముగను యంత్రవిద్యలందును గడించిన యభివృద్ధులను తానును నేర్చుకొనెను. ప్రాచ్యులకును పాశ్చాత్యులకును పరస్పరవిజ్ఞాన వినిమయము ఆలాగు సాగుచుండవలె ననుట స్వామిజీచితము. వేదాంతబీజమును ఆంగ్ల సామ్రాజ్యరాజధానిలో నాటవలె ననెడి కుతూహలము స్వామిజీ కెంతగనో యుండెను. కావున 1895 ఆగస్టునెలలో లండను నగరమునకు చేరుకొనెను. ఇచ్చటను అమెరికాలోవలె ప్రముఖులసమాగమములు సంవాదములు ప్రవచనములు సాగినవి. తన సందేశమును ఆంగ్లేయులు ప్రతిగ్రహించినరీతి స్వామిజీకి సంతృప్తికరముగ నుండెను. 1895 నవంబరు 18-వ తేది ఒకభక్తునికి స్వామిజి ఇట్లు వ్రాసెను: "ఇంగ్లండులో నాపని ఉజ్వలముగ సాగినది, నాకే ఆశ్చర్యము కొలిపినది. ఆంగ్లేయులు పత్రికాడంబరము చేయరు గాని కార్యములను నిశ్శబ్దముగ సాధింతురు. అమెరికాలో కంటె ఇంగ్లండులో నాపని ఘనతరముగ నెఱవేఱిన దని నా నమ్మకము. ఇంగ్లండులో స్వామిజి సుమారు మూడునెల లుండెను.

కుమారి మార్గరెట్టు ఈ నోబుల్ అను మహిళతో స్వామిజీకి కగిలిన పరిచయము స్మరణార్హము. ఈమెయే అనంతరకాలమున సోదరి నివేదిత యను పేర స్వాములవారి పాశ్చాత్య శిష్యరాండ్రలో అగ్రగణ్యయై భారతదేశ సేవకు తనజీవితము నంకితము చేసికొనినది.

1895 డిసంబరు ప్రారంభములో శ్రీ వివేకానందస్వామి న్యూయార్కు నగరమునకు మరలి అమెరికాలో కార్యక్రమములో మరల నిమగ్నుడయ్యెను. అప్పు డచ్చట ఆయన కావించిన ఉపన్యాసములు అనంతరకాలమున కర్మయోగము భక్తియోగము అను పేర్లతో గ్రంథములుగ ప్రకటితములైనవి. 1896 ఫిబ్రవరిలో స్వామిజీ న్యూయార్కు నగరమున వేదాంతసొసైటీని ప్రారంభించెను. "దుర్గ్రాహ్యమైన అద్వైత వేదాంతమును ఆంగ్లభాషలో సుగ్రహమగునట్లు అందజేయుట ఎంతటిదియో అందుకు పూనుకొన్నవారే గ్రహింపగలరు. ఇదే నా జీవితకార్యము. ఇందు నే నెంతవఱకు నెగ్గగలనో భగవంతునకే ఎఱుక" అని స్వామిజి వ్రాకుచ్చెను.

ఆంగ్లేయమిత్రులు స్వామిజీకి మరల మరల ఆహ్వానము లంపుచున్నందున 1896 ఏప్రిల్ నెలమధ్యలో ఆయన మరల ఇంగ్లండున కేగెను. అమెరికాలో ఆయన యుండిన కాలము మొత్తము రెండున్నరసంవత్సరములు. ఆ స్వల్పకాలములో ఆధ్యాత్మికగురువుగా స్వామిజి అద్భుతములను సాధించెను. వేలకొలది మహిళలును మగవారును భారతదేశ సందేశము నాలకించిరి. అందు బద్ధాదరులైరి. వారిజీవితములో స్వామిజి గొప్పపరిణతిని కలిగించెను. నిజమునకు అమెరికాకును భారతదేశమునకును ఈ సన్న్యాసి సేతువును నిర్మించి నవాడాయెను. 1899 ఆగస్టులో స్వామిజి

అమెరికాకు రెండవపర్యాయము పోయినప్పుడు ఆ సేతువు నింకను బలపఱచెను. సాన్ఫ్రాన్సిస్కోలో వేదాంతసొసైటీని స్థాపించిన దప్పుడే.

లండను నగరమునకు రెండవ పర్యాయము చనినప్పుడు స్వామిజి కావించిన యుపన్యాసములే అనంతర కాలమున జ్ఞానయోగ మను పేర గ్రంథముగ ప్రకటితమైనది. శ్రోతలలో ప్రశ్నలు వేసి చిక్కుపఱచువా రుండెడివారు. కాని వారిని నిరుత్తరులను చేయగల సమయస్ఫూర్తికి స్వామిజీయొద్ద కొదువ లేదు. ఒక శ్రోత "స్వామీ, మీ యుపన్యాసము మహోజ్జ్వలముగ నుండినది. కాని క్రొత్తవిషయమును దేనినిగాని మీరు చెప్పలేదు" అనెను. అందుకు స్వామి చెప్పిన జవాబు. "నేను మీకు చెప్పినది సత్యమును. సత్యము దేవునివలె సనాతనమైనప్పటికి నిత్యనూతనమైనది. మీ యాలోచనలను రెచ్చగొట్టి సత్యమున కనుగుణముగ జీవితములు గడపునట్లు నేను కావించియుంటినేని నా ప్ర[illegible]గము సార్థకమే కదా." స్వామిజి పల్కిన ఈ ప్రత్యుత్తమును సదస్యులు కరతాళమహారవముతో ఆమోదించిరి.

ఇంగ్లండుకు రెండవ పర్యాయము పోయినప్పుడు స్వామిజిని సుప్రసిద్ధసంస్కృతపండితుడును భారతీయవిజ్ఞానవేత్తయు జర్మనుదేశీయుడునగు ప్రొఫెస్సరు మాక్సుముల్లరు ఆక్స్ఫర్డులోని తన భవనమున కాహ్వానించెను. ఆయననుగూర్చి స్వామిజి అనంతరకాలమున ఇట్లు వ్రాసెను. "ఆయన నాకు భాషాతత్త్వవేత్తగా గాని పండితుడుగా గాని కనిపింపలేదు. విశ్వముతో తన యైక్యమును సాక్షాత్కరించుకొన్న ఆత్మగా ఆయన నాకు గోచరించినాడు...ఆయనకు మనదేశముపై నున్న ప్రేమలో ఒక నూఱవవంతైనను నా కుండకూడదా. ఆయన మనస్సు అసాధారణమైనది. అమితమైన చుఱుకు గలది. ఏబదేండ్లకాలము భారతదేశమునుగూర్చిన తలంపులనెడి జగత్తులో ఆయన మెలగెను సంచరించెను. అనంతమును గహనమునగు సంస్కృతసారస్వతమున వెలుగునీడల పరభాగమును గుర్తించెను. వానియందలి గాఢాసక్తిచేతను హృదయపూర్వకప్రేమచేతను అవి ఆయన ఆత్మలోనికిదిగి ఆయనజీవితసామస్త్యమునకు వన్నెగూర్చెను

ఆగస్టులో స్వామిజి స్విట్జర్లండు జర్మని హాలండు దేశములలో పర్యటించెను. జర్మనీలో ప్రొఫెస్సరు పాల్ డాసన్ అనెడి సుప్రసిద్ధ ప్రాచ్యవిజ్ఞానవేత్తతో స్వామిజి కలసికొనెను. స్వామిజియం దతడెంతయు సమాదరపూర్ణుడాయెను.

1896 డిసంబరు నెలమధ్యలో వివేకానంద స్వామి ఇంగ్లండునుండి భారతదేశమునకు బయలుదేఱెను. ఆంగ్లేయమిత్రులును భక్తులును ఆయనకు విభవోత్తరమైన వీడ్కోలు గౌరవమును కావించిరి. ఆధ్యాత్మికగురువుగ ఆంగ్లేయులచిత్తమున స్వామిజి ముద్రితుడైన రీతిని కుమారి మార్గరెట్టునోబుల్ ఈలాగు వర్ణించెను. "మాలో అనేకులకు స్వామిజి సందేశము మిక్కుటముగ దప్పిగొన్నవానికి చల్లనినీరువలె పరమనిర్వృతికరముగనుండెను. యూరపులో గడచిన యర్ధశతాబ్దము మతవిషయికమైన నిర్వేదమును సందేహమును పోటెక్కియుండెడివి. క్రైస్తవసిద్ధాంతములలో విశ్వాసము మాకు సాధ్యము కాలేదు. మా మతములో నిజమనెడి బీజమును కప్పియుండిన సిద్ధాంతాలపొట్టును ఊడదీయుటకు ఇప్పుడు మాచేతనున్న పరికరము వంటిది, అప్పుడు మాకు లేదాయెను. ఇట్టి మా తలంపులకు వేదాంతము నిరూపకముగ లభించినది. "సోఽహం" (దేవుడునేనే) అని స్వామిజి

చెప్పినప్పుడు అది ఇంతకు మును చెప్పుడును చెప్పబడనిదైనను సదా తెలిసిన విషయమే అనిపించెను. ఐనను మునుపటి అనుభూతుల కెల్ల యుక్తిసహాతను సమకూర్చుటకును సేవా తృష్ణ కొక సమర్థనమును అందించుటకును విశ్వమానవైక్యమునుగూర్చిన జ్ఞాపనము ఆవశ్యక మాయెను. పూర్వులనుండి మనకు సంక్రమించిన ఒక్క-మహానిధనాగారమున కే ఒక రొకమార్గమునను మఱొకరు మఱొకమార్గ మునను గా అందఱమును ప్రవేశించితిమి. ఈ విషయము మాకు తెలిసివచ్చినది.

ఆంగ్లేయులతో ప్రత్యక్షముగ కలసిన పిమ్మట స్వామీజికి వారినిగూర్చిన అభిప్రాయములు పూర్తిగా మార్పొందినవి. కల్కత్తాలో నొక ఉపన్యాసములో స్వామీజి ఇట్లనెను. "ఇంగ్లండును మెట్టినవారిలో ఎవరికిగాని ఆంగ్లేయులపై మొదట నాకుండినంత ద్వేషము ఉండి యుండదు......వారిపై నిప్పుడు నాకున్నంత ప్రేమయు ఎవరికి ఉండదు......ఇన్ని జాతులలో ఆంగ్లజాతినే భగవంతు డేల ఎక్కువగ అనుగ్రహించెనో ఇప్పుడు నా కర్థమగుచున్నది. ఆంగ్లేయులు స్థైర్యార్జవసానుభూతిపూర్ణులు. పైని కాఠిన్యపుపొర యొకటియున్నది. దానిని తొలగించినచో ఆంగ్లేయులు మీ కాత్మీయులు. ప్రపంచమున అన్నిజాతులలోను ఈర్ష్యాగంధమైనను లేనివారు ఆంగ్లేయులు. ప్రపంచమున అగ్రస్థానమును వా రధిష్ఠించుట కదే కారణము. వారివిద్యావిధానమంతయు మనోభావములను కప్పిపుచ్చుకొనుటను నేర్పును. ఆంగ్లేయుని డెందమున ప్రవేశమొంద నేర్చితివేని అతడు నీకు యావజ్జీవ మిత్రు డగును."

1896 జూలై 6 వ తేది యొకజాబులో స్వామీజి ఇట్లు వ్రాసెను: "ఆంగ్లేయసామ్రాజ్యమున ఎన్ని లోపములైనను ఉండవచ్చును గాని ఆశయముల ప్రచారమునకు ఇంతకు మున్నెన్నడును లేని మార్గముగా ఆంగ్లసామ్రాజ్యము పనివడినది. నా ఆశయములను ఈ సామ్రాజ్యయంత్ర కేంద్రమున చొప్పించితినేని అవి విశ్వవ్యాపములై తీరును." 1899–1900 సంవత్సరములో పాశ్చాత్యదేశములకు రెండవ పర్యాయము పోయినప్పుడు యూరపులో సుమారు నాలుగు నెల లుండెను. ఎక్కువ కాలము ఫ్రాన్సుదేశములో నుండెను. పారీసు నగరములో జరిగిన మతచరిత్రపరిషత్సమావేశములలో రెండుపర్యాయము లుపన్యసించెను. అనేకప్రముఖులతోడి పరిచయమును గడించెను.

భారతదేశమున ఆచార్యకము

పాశ్చాత్యదేశములనుండి మరలి స్వామీజి భారతదేశమున దక్షిణపుకొసనుండి ఉత్తరపుకొసవఱకును తూర్పుసముద్రతీరమునుండి పడమటిసముద్రతీరమువఱకును ఉపన్యసించుచు పర్యటించినప్పుడు ప్రజలు ఆయన కేవలము దేశభక్తవీరుడును ధీరసంస్కర్తయు మాత్రమే కా డనియు సనాతనపరంపరకు చెందిన భారతీయ మహర్షిపుంగవు డనియు గుర్తించిరి. నాలుగుసంవత్సరములకు మునుపటికిని ఇప్పటికిని స్వామీజిలో ఎంతో మార్పు కనిపించెను. నాలుగేండ్లకాలము పాశ్చాత్యదేశములలో నిర్విరామముగ సాగించిన అతిమానుషకార్యభారముచే ఆయన దేహము శ్రాంతిదౌర్బల్యముల కగ్గమై యుండెను. కాని అమెరికా యూరపులలో కలిగిన యనుభూతులచేతను పరిశోధనలచేతను ఆయనమనస్సు మఱింత చుఱుకుగల దయ్యెను. హృదయము విశ్వవిశాల మయ్యెను. విశ్వమంతయు స్వకుటుంబముగ భావించు నౌదార్యశోభ ఆయనలో

కన నయ్యెను. నాలుగేండ్లకు మునుపు ఆయన భారతదేశగురువు, ఇప్పుడో, జగదాచార్యుడు.

భారతదేశభవిష్యత్తును గుఱించిన దృఢ విశ్వాసము స్వామీజి కుండెను. మునుపటి కన్న నెంతయు గొప్పదానినిగ భారతదేశమును [illegible] పల్లవి, ఐనను ఏసమస్యను గాని ప్రపంచము నంతటిని మనసులో నుంచుకొని పరిష్కరింప జూడవలె ననుట ఆయన యుపదేశము. ఒక్కయణువును లాగినను ప్రపంచమంతయు కదలిపోవును. ప్రపంచమునంతటిని కలుపుకొనకున్నచో నిజమైన పురోభివృద్ధి యుండదు. ఏ సమస్యకుగాని దేశీయజాతీయసంకుచిత దృక్పథముతో చూచినచో పరిష్కారము కుదరదనుట నానాటికి మఱింతస్పష్ట మగుచున్నది. ఏ యాశయమైనను సరే ఏ యభిలాషయైనను సరే మానవతతినంతటిని తనలో నిముడ్చుకొనగల విశాలత బొందవలెను.

పూర్వ మజ్ఞాతపరివ్రాజకసన్న్యాసిగ పర్యటించుచు స్వామిజి తన దేశప్రజల కందించిన సందేశములో ఏచుఱుకు ఏపరిజ్ఞాన ముండినవో ఇప్పు డాయన యందజేయుచున్న సందేశము లోను ఆ చుఱుకును ఆ పరిజ్ఞానము నట్లే యున్నవి. కాని ఇప్పుడందులో అసాధారణమైన పరిపాకమును ఉత్తేజకతయు ప్రామాణికతయు నున్నవి. జీసను క్రైస్తువలెనే స్వామిజియు వెలియింపవచ్చునే గాని మాయింపరాలేదు. ఆయన పద్ధతులు ప్రేమయు సానుభూతియునే కాని దోషోద్ఘాటనాసహనములు కావు, ఆశాభావ సంఘీభావములే కాని ద్వేష విధ్వంసనములు కావు. ఆధ్యాత్మికపరతయే మన దేశశరీరనాళములలో ప్రవహించు రక్తమని గుర్తించి స్వామిజి దానికి పుష్టి గూర్చి దేశసంజీవన మొనర్పగోరెను. కేవలము బాహ్యాచారములతో తృప్తిపడక శాస్త్రాల అంతరార్థము నెఱుగుడని స్వామిజి దేశీయులను హెచ్చరించెను ఎఱిగినచో దేశీయాదర్శములకును ప్రవర్తన విధానములకును ఒక క్రొత్త ప్రాముఖ్యము గల్గును, దేశ మనశ్శరీరములకొక క్రొత్తబలము చేకుఱును, అది అచిర కాలములోనే వినూత్నోద్యములలో వెలువడును. దక్షిణ భారతదేశమున నొక శివాలయమున వేలకొలదిగ సమావిష్టులైన ప్రజలను స్వామిజి ఇట్లుబోధించెను :- "దీన-దుర్బల-రుగ్ణప్రజలందు శివుని సాక్షాత్కరించుకొన్నవాడే నిజముగ శివారాధకుడు. విగ్రహమున మాత్రమే శివు డెవనికంటికి గోచరించునో అతని యుపాసన మింకను ప్రారంభదశలోనే యున్న దన్నమాట. జాతివర్ణ మతాదిభేదములను సుంతయు పాటింపక దీనమానవునందు శివునే సాక్షాత్కరించుకొని అతని కెవడు తోడ్పడునో సేవచేయునో అతడే కేవల విగ్రహారాధకునకంటె శివున కధికప్రియుడు."

స్వామిజి కఱపిన మఱొకపాఠము దానము చేయుడని. తపోయజ్ఞాదులు నిరవకాశములైన యీ కలియుగములో అనుష్ఠింపదగిన ధర్మము దానమే. అదే యీ యుగధర్మము.

విశ్వమంతట వ్యాప్తమై యున్న ఆత్మ ఒక్కడే అనెడి వేదాంతపరమార్థమున కెంతయు అనుగుణమే ఈ ప్రజాసేవోపనిషతు అనుట స్వామిజి యభిప్రాయము. వేదాంత మీలాగు బోధించుచున్నది—'సర్వం ఖల్విదం బ్రహ్మ - ఈ విశ్వమంతయు బ్రహ్మమే కదా' (ఛాందోగ్యోపనిషత్తు 3-14-1) 'భూతేషు భూతేషు విచిత్య ధీరాః ప్రేత్యాస్మాల్లోకాదమృతా భవన్తి' 'ఒక్కొక్క భూతమందును ఆత్మను సాక్షాత్కరించుకొన్న ధీరులు ఈ లోకము వీడి అమృతులగుదురు' (కేనోపని

షత్తు II-5) 'బ్రహ్మై వేద మమృతం పురస్తా ద్బ్రహ్మ పశ్చా ద్బ్రహ్మ దక్షిణత శ్చోత్తరేణ అధ శ్చోర్ధ్వఞ్చ ప్రసృతం బ్రహ్మై వేదం విశ్వ మిదం వరిష్ఠమ్. 'మన కెదుట నున్న దెల్ల అమృతస్వరూపమగు బ్రహ్మమే; వెనుక వైపున్నదియు బ్రహ్మమే, కుడియెడమవైపులం దున్నదియు ఊర్ధ్వాధోదిశలం దున్నదియు సర్వత్ర వ్యాప్తమై యున్నదియు బ్రహ్మమే' (ముణ్డకోపనిషత్తు 2-2-11) 'త్వం స్త్రీ త్వం పుమా నసి త్వం కుమార ఉత వా కుమారీ త్వం జీర్ణో దణ్డేన వఞ్చసి త్వం జాతో భవసి విశ్వతోముఖః' 'నీవు స్త్రీవి, నీవు పురుషుడవు, నీవు కుమారుడవు, కుమారివియు నీవే, చేతికఱ్ఱ పట్టుకొని తొట్రుపడు వృద్ధుడవు నీవే, అన్ని వైపుల మోముతో పుట్టువొందిన వాడవు నీవు (శ్వేతాశ్వతరోపనిషత్తు IV-3). ఉపనిషత్తులలో ఇటువంటి సూక్తులు నూర్లకొలదిగ నున్నవి. ఏకత్వబోధకములగు నీయుపదేశములు గ్రంథములలోను ఋష్యాశ్రమముల లోను మాత్రమే అణగియుండుట అవమానకరమనియు, దేశోద్ధరణమునకు వానిని వినియోగించుకోవలె ననియు స్వామిజి ఘోషించెను. వాని నమలుపఱచుటనే స్వామిజి అనుష్ఠాన వేదాంత మని పేర్కొనెను. మానవునినుండి మానవుని చీలదీయు నాశయముల నన్నిటిని త్రోసిరా జనవలయును. రుగ్ణులను దీనులను అజ్ఞులను పీడితులను అందఱిని పరమాత్ముని ప్రత్యక్షరూపములుగ భావింపవలయును. శాస్త్రగ్రంథములందు మనకు ప్రామాణికబుద్ధి యున్నచో ఇన్నాళ్లవలె కాక మానవుని గౌరవింపవలయును. స్వామిజి సంఘనాయకులకును దేశోద్యమనిర్వాహకులకును నెదుటబెట్టిన ప్రజోద్ధరణప్రణాళిక ఇది: "హాలికుని కుటీరములోనుండి, బెస్తల మాదిగవాండ్ర వీథులూడ్చువారల గుడిసెలనుండి, చిల్లరసామాను లమ్మువారల అంగళ్లనుండి, కమ్మరుల కొలుముల పార్శ్వములనుండి, కర్మాగారముల నుండి, సంతలనుండి, బజార్లనుండి, తోటల నుండి, అడవులనుండి, గుట్టలనుండి, కొండల నుండి వినూతన భారతము సమున్నతి నొందును గాక" అన్నారు.

ఉపనిషత్తులనుండి గ్రహించి స్వామిజి కలిపిన మఱి రెండు పాఠములు-'అభీః' = భయరహితత్వము, శ్రద్ధా = ఆత్మవిశ్వాసము. పెంపు వ్యక్తికి కలిగినచే సంఘమునకును గలుగు నని ఆయన నొక్కి చెప్పెను. "మనకు కావలసినది మనలను మానవులనుగా రూపొందించు మతము, మనకు కావలసినది మనలను మానవులనుగా రూపొందించు విద్యావిధానము మనకు కావలసినది మనలను మానవులనుగా రూపొందించు సిద్ధాంతములు. సత్యమా కాదా అనుటకిదే పరీక్ష. శారీరకముగను మానసికముగను ఆధ్యాత్మికముగను ఏదేది నిన్ను దుర్బలు నొనర్చునో దాని నెల్ల విషమును పాఱవేసినట్లు పాఱవేయుము. అందులో జీవము లేదు. అది సత్యముగ నుండుట పొసగదు. బలకరమైనదే సత్యము, విశుద్ధమైనదే సత్యము, సత్యజ్ఞతయే సర్వజ్ఞత."

పెక్కుపన్యాసములలో స్వామిజి భారతదేశమందలి మతములకును సిద్ధాంతములకును గల సామరస్యమును స్పష్టమొనర్చెను. ద్వైతాద్వైతవిశిష్టాద్వైత సిద్ధాంతానుసారులకు శతాబ్దములుగా సాగుచున్న కలహములు అప్రసక్తము లనియు దేశీయసంఘీభావభంజకము లనియు స్వామిజి యభిప్రాయము. ఆధ్యాత్మికాధిరోహణమున ఆ సిద్ధాంతములు వివిధ దశలు. కావున అన్నియు అంగీకార్యములే. శాస్త్రగ్రంథముల యర్థమును సరిగా గ్రహిం

జేయుటకు స్వామీజీ తలచు మతసామరస్య మునకు మూర్తిభావమైన రామకృష్ణగురు దేవుని దివ్యజీవితమును ఎత్తి చూపుచుండుచు. పాశ్చాత్యదేశములలో నుండగా స్వామీజీ ప్రసంగములలో గురుదేవుని పేరు చాల నరుదుగ కన్పించెడిది. భారతదేశమునకు మరలిన పిమ్మటనవ్యభారత నిర్మాణమును కలపునప్పుడు స్వామిజి శ్రీరామకృష్ణుని ప్రాముఖ్యమును విశేషముగ నుపన్యసించుచుండెన కల్కత్తాలో నొక సభలో ఇట్లనెను: "శపథ పూర్వముగ చెప్పుచున్నాను. ఈ దేశమునకు సమున్నతి కలుగవలయుననిన అందఱును సోత్సాహులై శ్రీరామకృష్ణుని దివ్యనామము నవలంబింపవలయును."

తనశిష్యులలో, భారతీయులను పాశ్చాత్యులను వారి వారి జీవితములచే "ఆత్మనో మోక్షార్థం జగద్ధితాయ చ" (తనవిముక్తి విశ్వశ్రేయము) అనెడి లక్ష్యద్వయమును సాధింపగలుగు రీతిలో సుశిక్షితుల నొనర్చెను. ఉభయవర్గశిష్యులకును శిక్షణవిధానము భేదిల్లక తప్పదు. ఉభయవిధానములలోను స్వామీజీ నిష్ణాతుఁడే. పాశ్చాత్య దేశములలో స్వామిజి నెరపిన ఆచార్యకమును గూర్చిన అద్భుతవిషయములు సోదరి నివేదిత వ్రాసిన "నేను కన్న గురుదేవుడు" (ది మాస్టర్ ఆస్ ఐ సాహిమ్) అను గ్రంథములో తెలియనగును స్వామీజికి శిష్యులై తమ జీవితములను భారత దేశసేవకు అంకితము చేసికొన్న పాశ్చాత్యులలో ప్రముఖులు సోదరినివేదిత, కుమారి జోసెఫైను మెక్లియడు, శ్రీమతి సారాబుల్, కుమారి హెన్రిట్టా ముల్లరు, శ్రీమతి గ్రీన్ స్టైడల్ (సిస్టరు క్రిస్టిన్), శ్రీ జేజేగుడ్విను, కేప్టెను సేవియరు, శ్రీమతిసేవియరు. వీరి నామధేయములు అవిస్మరణీయములు.

పాశ్చాత్యదేశములందుండగా భారతదేశమునుగూర్చిన జ్ఞప్తి స్వామిజి మనస్సునుండి యెన్నడును తొలగలేదు. భారతదేశమున తాను చేయనెంచియున్న పనులనుగూర్చి సోదర శిష్యులకును మిత్రులకును అనుచరులకును జాబులు వ్రాయుచునే యుండెను. అట్లే, భారతదేశమునకు మరలివచ్చిన పిదప ఇంగ్లండమెరికాలలో సాగుచున్న కార్యక్రమమును గూర్చి విచారణలు చేయుచునే తోడ్పడుచునే యుండెను. ఆయన యాజ్ఞానుసారము సమర్థులైన ముగ్గురు సోదరశిష్యులు శ్రీఅభేదానంద-శారదానంద-తురీయానందస్వాములు వేదాంత ప్రవక్తలుగ పాశ్చాత్యదేశముల కరిగి తమ వైదుష్యముచేతను విశుద్ధశీలముచేతను అచటి మిత్రుల డెందముల దక్కగొనిరి.

అమోఘదీర్ఘదర్శియు జగదాచార్యుడునైన శ్రీ వివేకానందస్వామి ప్రాక్పశ్చిమములకు సంధాతయయ్యెను. భారతదేశమునుగూర్చియు అన్యదేశములను గూర్చియు స్వామిజి చెప్పినవి అప్పటివారి మనస్సుల కందకపోయినను అనంతర కాలమున నిజములైనవి కావున ప్రాక్పశ్చిమము లన్యోన్యము సహకరించుకొనుచు కలిసి మనగలవని ఆయన చెప్పినమాట సత్యదూరమనియు అహంకార గర్భమనియు భావింప నవకాశము లేదు. ప్రాక్పశ్చిమముల కన్యోన్యము సహకరించుకోవలసిన బాధ్యతయు గలదు, అందుకు వలసిన శక్తియుక్తులును గలవు. ఒకరి కన్న నొకరు ఎక్కువయని గర్వించుటో తక్కువయని తలవంపు చెందుటో తగదు. ప్రపంచము పుట్టిననాటినుండి పురోభివృద్ధికి సాధకములు ఇచ్చి పుచ్చుకొనుటలే. ప్రాచ్యులును పాశ్చాత్యులును మెలకువజెంది ఆధ్యాత్మిక సూత్రాత్రమున కుదురుకొని విశ్వమానవ సంక్షేమమును సమకూర్తురుగాక. నవయుగాచార్యుడు శ్రీ వివేకానందస్వామి మనల దీవించుచున్నాడు.

72

రామకృష్ణ అద్వైతాశ్రమము,
లుగ్సా, వారణాసి,
20 నవంబరు 1916.

అత్యంతప్రియ—,

నీ జాబిచ్చటికి చేరినది. కొన్నాళ్ళుండమని ఇచ్చటికి వచ్చియున్నాను. త్వరలోనే మఠమునకు మరలెదను. ఉన్న యుపదేశమొక్కటే అని తెలిసికొనుము. ఏదనగా ఇదే: యుగావతారమూర్తియు, కరుణాసాగరుడును, పతితజనోద్ధారకుడును భక్తవరదుడును అశరణ్యశరణ్యుడునగు శ్రీరామకృష్ణుని శరణుజొచ్చితివి. ఇక వెతకెందవలసిన యగత్యము నీకు లేనేలేదు.' నీవు ఆయనను 'దేవా, మానవులనుద్ధరించుటకు నీవు మానవదేహమునుదాల్చితివి. నాకు జ్ఞానము లేదు. తెలివిలేదు, భక్తి లేదు. శ్రద్ధలేదు. నాపై కనికరింపుమా' అనుచు ప్రార్థింపుము. శిశువువలె విలపించుచు నీలాగు ప్రార్థింపుము. ఇంకను ఇట్లనుము: 'దేవా, నేను నీ ప్రత్యక్షశిష్యులను శరణుజొచ్చినను నిన్ను శరణుజొచ్చినను ఒకటే. కావున నన్ను దయజూడుము'. ఈలాగు ప్రార్థింపుము. నీకు మనశ్శాంతి కలుగును. నిర్వృతి కలుగును. నీవే ప్రత్యక్షముగ చూతువు. నా హృదయపూర్వకాశీస్సులను స్వీకరింపుము.

నీ శ్రేయోభిలాషి,
శివానంద.

73

రామకృష్ణ అద్వైతాశ్రమము,
లుగ్సా, వారణాసి,
28 నవంబరు 1916.

ప్రియ—,

నీజాబు నాకుచేరి చాల దినములైనవి. గురుదేవుడు తనపనిని తానే చేసికొనెను. మీ కందఱికిని సరియైన పరిజ్ఞానమును కలిగించి ఆయన తన పనులను చేయించుకొనుచున్నాడు. దీనిని గుర్తించి ఆయన పవిత్రచరణములమీద హృదయపూర్వకమును ఆత్మపూర్వకమునగు భక్తి నొలుకబోయుడు. అందుచే మీ జీవితములు ధన్యములగును. దృఢవిశ్వాసమునుభగవచ్చరణభక్తిని వర్ధిల్లజేయుటే కర్మానుష్ఠానమునకు లక్ష్యము. ఆయన యనుగ్రహముచే మీరందఱును దాని నధిగమింతురు. ఆయన భక్తుల సంరక్షణమును మీరు పొందగలిగితిరి. జీవితము ధన్యమైనది. ఆయనను శరణుజొచ్చినను తద్భక్తులను శరణుజొచ్చినను ఒక్కటే. దీనిని నీవు దృఢముగ నెఱుగుము. ఈ దినాలలో మఠమున చాలమంది జ్వరముచేతను రొంపచేతను బాధపడుచున్నారు. ఇచ్చటనుండి మేము మిహిజమునకు పోవుదుము. అక్కడ కొన్నాళ్లుండి జంతారాలో నొకయాశ్రమమును ప్రారంభించుటకు ఏర్పాట్లు చేసి తరువాత మఠమునకు మరలి వత్తుము. కార్యక్రమము నాలాగు నేర్పఱచుకొంటిమి.

ఇక దేవుడు సంకల్పించినట్లు! నీకు మా హృదయపూర్వకప్రేమాశీస్సులు.

నీ
శ్రేయోభిలాషి
శివానంద

74

రామకృష్ణ అద్వైతాశ్రమము,
లుగ్సా, వారణాసి,
30 నవంబరు 1916.

ప్రియ—,

నీ జాబు చేరినది. సంగతులు తెలిసినవి... బాబుగారిజాబువలన నీవచ్చటికి వచ్చియుండుట తెలిసినది. నీ దేహస్థితి నానాటికి బాగుపడుచున్నందుకు సంతోషించుచున్నాము. భగ

వంతుడు నీకు పూర్ణారోగ్యమును త్వరలో కలిగించునుగాక. బాబురాము మహారాజు నారోగ్యము మునుపటికంటె చాల మేలు. నా యారోగ్యమును బాగుగనే యున్నది మేము త్వరలో మిహిజమునకు పోవనున్నాము.

సదా భగవంతుని స్మరించుచు ధ్యానించుచు మెలకువ కలిగియుండుము. గృహస్థ భక్తుల యిండ్లలో వసించుట సన్న్యాసులకు చాల కష్టము. నీవు వ్రాసిన రీతిగ నడచుకొమ్ము. నీవు మహిళలకు స్తోత్ర పాఠాధికములను బోధింప వలసిన యక్కఱ లేదు. వారితో కలియవలసిన యక్కఱ లేదు. సాధ్యమైనంత వఱకు ధ్యానప్రార్థన పారాయణములందే వ్యాపృతుడవై యుండుము. ప్రొద్దుటి వేళలందును సందె వేళలందును......బాబులతో వాహ్యాళిపొమ్ము. ఆస్థ కలిగిన భక్తులు కనిపించినచో ఆధ్యాత్మికవిషయములనుగూర్చి అప్పుడప్పుడు వారితో సంభాషించుచుండుము. మా హృదయపూర్వక ప్రేమాశీస్సులను స్వీకరింపుము.

నీ
శ్రేయోభిలాషి,
శివానంద.

వివేకానంద విజ్ఞానమూర్తి - విశ్వమానవకోటిలో - వెలుగొందుగాక!

శ్రీ కేశవతీర్థస్వామి

ఈనాడు మహాత్మాగాంధీజీ జయంతి. ఈ పుణ్యదినమున, మన గ్రంథాలయంలో శ్రీ వివేకానంద చిత్రపటావిష్కరణ జరగడం - అర్థవంతమైన - ఆనందప్రదమైన శుభవిశేషం. గాంధీజీ, వివేకానందుని విమలప్రబోధాలకు మూర్తీభావమే! వివేకానందుని విజ్ఞానబోధలను హృదయంలో ప్రతిష్ఠించుకోవడమే సత్యమైన గాంధీజయంతి యని ఈసంఘటన సూచిస్తున్నది.

వివేకానంద చిత్రపటావిష్కరణ వినోదోదయానికి కాదు; వివేకోదయానికి మాత్రమే. ఈ ఆవిష్కరణోత్సవాశయ మిదే!

శ్రీ వివేకానందస్వామి పవిత్రభారతాదర్శమూర్తి! నవయుగజగదాచార్యుడు! విశ్వధర్మప్రవక్త! సోదరి నివేదిత నిర్వచించినట్లు యుగయుగాలనుండి నిక్షిప్తమై, కనులు మిఱుమిట్లుగొలుప, ఒక్కసారిగా జనతామధ్యమున సాక్షాత్కరించిన సనాతన భారతవేద ధర్మజ్వాల!

వివేకానందునిలో మనం, సత్యమతస్వరూపమును, సత్యసంస్కృతిని, సత్యదేశభక్తిని, సత్యజీవనసౌందర్యమును సందర్శించగలం. స్వామిలో మనం, కృష్ణునిలోని కర్మకౌశలమును, బుద్ధునిలోని ప్రేమను, శంకరునిలోని జ్ఞానగరిమను సాక్షాత్కరించుకొనగలం.

ఆత్మజ్ఞానశూన్యము, కామకాంచన విభ్రాంతము, పరస్పరపీడనాపరాయణము, అజ్ఞాననిద్రాముద్రితమూ అయిన మానవ జాతిని, "లే! నిద్రలే! గమ్యమును చేరు! మధ్యలో ఆగకు!"—అని సుప్రభాతశంఖారవంతో మేల్కొల్పిన ఈ వేదాంతవిప్లవవీరుని దివ్యసందేశం-విశ్వకల్యాణదాయకం.

మతవిజ్ఞానశూన్యతే మానవకోటి జీవిత మండలి సర్వరంగాలలోని సంకులసంఘర్షణలకు

కారణమని స్వామి నిర్వచించారు;మత మంటే సిద్ధాంతాచారవిచారములు, శుష్క బాహ్యకార్య కలాపసంరంభములు, బాహ్యచిహ్నములూ కావనీ, మతమంటే సత్యసాక్షాత్కారమనీ, దైవానుభూతియనీ స్వామి ప్రవచించారు.

"ప్రతిజీవియందు దేవత్వము గర్భితమై యున్నది. బాహ్యాంతర ప్రకృతినంతా నిరోధించి అంతర్గతమైన నీ దేవత్వమును వ్యక్తం చేయడమే జీవితపరమావధి. దీనికై కర్మభక్తియోగ జ్ఞానమార్గాలలో ఒక్కదానినిగాని, కొన్నిటిని గాని, అన్నిటినిగాని అవలంబించి ముక్తుడవుగా! ఇదే మతసారం! వాదాలు, సిద్ధాంతాలు, గ్రంథాలు, కర్మకలాపాలు, ఆలయాలు, ఆచారాలు ఇవన్నీ కేవలం అప్రధానవిషయాలు" అని స్వామి ఉద్బోధించారు.

స్వామి ప్రసాదించిన సేవాయోగమహా సందేశం మన కిప్పుడు సంతరణోపాయమై యున్నది. సమస్తజీవులలో దేవుని సందర్శించి సంసేవించి, దివ్యశాంతిని పొందు మని స్వామి సందేశసారమై యున్నది.

దరిద్రులలో శ్రీనాథుని మనము సందర్శించి సంసేవిస్తాముగాక!

దుర్బలులలో మనం సర్వశక్తిమంతుని సందర్శించి సంసేవిస్తాముగాక!

దీనులలో మనం దేవదేవుని సందర్శించి సంసేవిస్తాముగాక!

విద్యావిహీనులలో మనం జ్ఞానస్వరూపుని సందర్శించి సంసేవిస్తాముగాక!

కురూపులలో మనం శ్యామసుందరుని సందర్శించి సంసేవిస్తాముగాక!

రోగులలో మనం సచ్చిదానందరూపుని సందర్శించి సంసేవిస్తాముగాక!

అనాథులలో మనం జగన్నాథుని సందర్శించి సంసేవిస్తాముగాక!

సమస్తజీవులలో మనం దేవుని సందర్శించి సంసేవించి శాంతి ననుభవిస్తాముగాక!

మనలోనూ, సమస్తవిశ్వంలోనూ ఉన్న సర్వాంతర్యామియైన సర్వేశ్వరుని సందర్శించి సంసేవించి తరిస్తాముగాక!

ఓం తత్సత్

వార్తలు - విశేషాలు

రామకృష్ణమఠ మిషనుల సమష్టి నివేదిక

(1968-వ సంవత్సరము ఏప్రిల్ నుండి 1969-వ సంవత్సరము మార్చివరకు. 1970-వ సంవత్సరము సెప్టెంబరు నెలలో బేలూరునుండి జనరలు సెక్రెటరీ గారిచే వెలువరింపబడినది.)

రామకృష్ణమఠము - రామకృష్ణమిషను

మఠమును దానిశాఖలును మిషనును దాని శాఖలును ప్రత్యేకము లైనవే. కాని మఠ మిషనులకు సన్నిహితసంబంధ మున్నది. ఎట్లనగా—మఠధర్మకర్తలే మిషను నిర్వాహకపరిమత్సభ్యులుగ నున్నారు. మిషను కార్యకలాపాలను నడపువారిలో ప్రముఖులు మఠసభ్యులే. మఠమునకును మిషనునకును కేంద్రస్థానము బేలూరుమఠమే. మఠకార్యక్రమాలుకూడ మిషనుకు సంబంధించినవే అని సామాన్యంగా ప్రజలు అనుకుంటుంటారు.

ఈవిషయం గుర్తించాలి—ఎక్కడైనా ఏ సంస్థకైనా శ్రీరామకృష్ణునిపేరునో శ్రీవివేకా

నందస్వాముల పేరునో పెట్టుకోవచ్చు. పెట్టినంత మాత్రంచేత అది బేలూరి కేంద్రసంస్థ అధికారావరణంలో చేరింది కాదు.

ఆర్థికాధారాలు మఠానికి వేఱు. మిషనుకు వేఱు. ఆయవ్యయాల లెక్క దీనిది వేఱు. దానిది వేఱు. మిత్రులు భక్తులు సమర్పించే విరాళాలును గ్రంథవిక్రయంవల్ల వచ్చే ధనమున్ను మఠానికి ఆర్థికాధారం. విద్యార్థులు కట్టే జీతాలు ఉదారమహాశయులర్పించు విరాళాలును చందాలు మిషను శాశ్వతాధారం. ప్రభుత్వంవారున్ను ప్రజాసంస్థలున్ను ఇచ్చే గ్రాంట్లు మఠమిషనులకు ఉమ్మడి. మఠమిషనుల ఆదాయవ్యయపట్టికలను ఏటేట సమర్థులైన ఆడిటర్లు తనిఖీ చేస్తుంటారు.

కార్యక్రమాల సంక్షేపం

ఈసంవత్సరం క్రిందటిసంవత్సరంవలెనే చిక్కులతో శ్రమలతో కూడినదే. ఆర్థికపుచిక్కులు రాజకీయసంచలనాలు మొదలైనవి ఉండినా ప్రజలకష్టనివారణకార్యక్రమాలలోను గ్రామకార్యక్రమాలలోను ఎక్కువశ్రద్ధ వహింపబడినది. రాంచిఆశ్రమంలో ఆదివాసులకై ఒక యువశిక్షణకేంద్రం స్థాపించబడినది. భారతదేశంలో వివిధప్రాంతాలలో కష్టనివారణకార్యకలాపాలు (తొమ్మిది) నిర్వర్తించబడ్డాయి. గౌహతిలోను రాయిపూరులోను ఉండిన కేంద్రాలు ఈసంవత్సరం మిషను యాజమాన్యంలోకి చేర్చుకోబడ్డాయి.

ఈసంవత్సరంలో లేపబడ్డ క్రొత్తకట్టడాలు:- కంఖాలు సేవాశ్రమంలో వివేకానంద సెంటినరీ మెమోరియలు భవనం, సేలము కేంద్రంలో ఒక గుడి, ప్రార్థనామందిరము, రాంచిసానటోరియములో అతిథులకొరకు విడిది, వారణాసిసేవాశ్రమంలో శస్త్రచికిత్స కొరకు కట్టడము, మదరాసు వివేకానందకాలేజిలో వృత్తిశాస్త్రశాఖకొరకు భవనం, త్యాగరాయనగరు స్కూలులో సైన్సుకట్టడము, దేవగడవిద్యాపీఠంలో ఒక గ్రంథాలయం, ఒక సన్యాసులవిడిది, భోజనాలకూటమును విరివిపఱచడం, పూరీకేంద్రంలో భోజనాలకు వినోదాలకు ఉపయుక్తమగు క్రొత్తకూటము.

మదరాసు రామకృష్ణమఠములో ధర్మవైద్యశాలకు ఒకక్రొత్తభవనం చేర్చబడింది. కాలడి ఆశ్రమంలో విద్యార్థులవిడిదికి ఒక వంటగది భోజనాలచావడి నిర్మింపబడ్డాయి. క్రిందటి సంవత్సరంలోవలెనే ఈసంవత్సరమున్ను తూర్పు పాకిస్థాన కేంద్రాలలో మాసంబంధాలు చాల పలుచగ నుండినవి. పాకిస్థానసంజాతులగు నలుగురు సాధువులు గృహస్థ శిష్యుల మిత్రుల తోడ్పాటుతో తమకార్యప్రణాళికలను ఎట్లో ఒకట్లు కొనసాగిస్తూ వచ్చారు.

బర్మాలో ఒక్క కేంద్రమే శేషించి ఉన్నది. అది రంగూన్ రామకృష్ణసొసైటీ. స్థానిక మిత్రులు బేలూరుమఠాధ్యక్షులచేత నియుక్తులై కార్యనిర్వాహకపరిషత్తుగ ఏర్పడి ఆకేంద్రమును కొనసాగిస్తూ ఉన్నారు.

కేంద్రాలు

1969-వ సంవత్సరం మార్చి నెల యప్పటికి బేలూరుమఠం కాక శాఖా కేంద్రాలు మొత్తం 114 ఉండినవి. వానిలో 52 మిషను కేంద్రాలు. 41 మఠకేంద్రాలు. 21 మఠమిషనుల ఉమ్మడి కేంద్రాలు. ప్రాంతీయంగా ఇవి ఈ క్రింది విధంగా విభక్తములై యున్నవి. తూర్పు పాకిస్థానంలో 2 మిషను కేంద్రాలు, 3 మఠ కేంద్రాలు, 5 మఠమిషనుల ఉమ్మడి కేంద్రాలు, ఉన్నవి. బర్మా, ఫ్రాన్స్, సిలోను, సింగపూరు, ఫిజీ మారీషసు అను దేశాలలో ఒక్కొక్కదానిలో

మిషను కేంద్రం ఉన్నది. స్విట్జర్లండు, ఇంగ్లండు, అర్జంటైనా అను దేశాలలో ఒక్కొక్కదానిలోను ఒక మఠ కేంద్రం ఉంది. అమెరికా సంయుక్తరాష్ట్రాలలో మఠ కేంద్రాలు 10 ఉన్నాయి. ఇక శేషించిన 44 మిషను కేంద్రాలు 25 మఠ కేంద్రాలు, 16 మఠమిషనులఉమ్మడి కేంద్రాలు (మొత్తం 85) భారత దేశంలో ఉన్నాయి. పశ్చిమబంగాళంలో 29, ఉత్తరప్రదేశ్ లో 11, తమిళనాడులో 11, బీహారులో 7, కేరళములో 5, అస్సాములో 5, మైసూరులో 4, ఒరిస్సాలో 3, ఆంధ్రమహారాష్ట్రాలలో ఒక్కొక్కదానిలో 2 కేంద్రాలు, గుజరాతు, రాజస్థానము, ఢిల్లీ, నేఫా (ఆగ్నేయపుసరిహద్దురాష్ట్రము) చండీగడము అను ప్రాంతాలలో ఒక్కొక్కదానిలో ఒక్కొక్క కేంద్రం. ఈశాఖా కేంద్రాలతో సంబంధపడిన ఉపకేంద్రాలు 23 ఉన్నాయి. వానిలోను సన్న్యాసులు సదా ఉంటూనే ఉన్నారు.

నిర్వర్తితములైన సేవాకార్యాలు

వైద్యసేవ:—భారతదేశంలోను పాకిస్థానంలోను మఠమిషను కేంద్రాలు జాతిమతవిచక్షణ లేకుండ ప్రజలఆరోగ్యాన్ని పెంపొందించే పనులు సాగించారు. ఉదా:-కల్కత్తా వారణాసి బృందావనము కంఖాలు తిరువనంతపురము, రాంచి అనుచోట్ల నున్న వైద్యశాలలు. 1968-69-వ సంవత్సరంలో పాన్పులు సమకూర్చి రోగులను అక్కడనే ఉంచుకొని వైద్యం చేసే ఆస్పత్రులు మొత్తం 10 ఉండినవి. వానిలో పాన్పులసంఖ్య మొత్తం 1227. రోగుల సంఖ్య 29,638. ఏనాటి కానాడు వచ్చి చికిత్స చేయించుకొని పోయినరోగుల సంఖ్య మొత్తం 32,25,493. సేలము, బొంబాయి, కాన్పూరు, క్రొత్తఢిల్లీ మున్నగుచోట్లలో ఆస్పత్రుల కనుబంధంగా పరీక్షాకేంద్రా లున్నాయి. శ్యామలతలఆశ్రమములోని జంతువైద్యశాఖలో 683 జంతువులకు వైద్యము కావింపబడింది. రాంచిలో క్షయవ్యాధి చికిత్సకు ప్రత్యేకవసతులున్నాయి. కల్కత్తా సేవాప్రతిష్ఠానంలో విశేష భాగం ప్రసూతిశిశుసంక్షేమాలకు అంకితమైనది.

విద్యాసేవ:—మద్రాసు రహార (24 పర్గణాల జిల్లా)లో బేలూరు (హౌరాజిల్లా)లో నరేంద్రపూరు (24 పర్గణాల జిల్లా)లో మఠమిషనుల ఆధ్వర్యమున డిగ్రీకాలేజీలు 4 నడుసున్నాయి. బేలూరు నరేంద్రపూరు కళాశాలలు విద్యార్థులను అక్కడనే ఉంచుకొని విద్య గఱపేవి, 4 కాలేజీలలోను కలిసి విద్యార్థుల సంఖ్య మొత్తం 3,445. కొన్ని విద్యాసంస్థల వివరాలు

సంస్థ పేరు	సంస్థ ఉన్న ఊరు	విద్యార్థుల సంఖ్య
శ్రీ యూనివర్సిటీ కాలేజి	పెరియనాయకన్పాళెం (కోయంబుత్తూరు)	381
2 బి. టి. కాలేజీలు	బేలూరులో పెరియనాయకన్పాళెంలో	266
2 బేసిక్కుట్రైనింగు స్కూళ్లు	పెరియనాయకన్పాళెంలో మద్రాసులో	233
పోస్టుగ్రాడ్యుయేటు బేసిక్కుట్రైనింగు కాలేజి	రహార	98

వార్తలు-విశేషాలు

సంస్థ పేరు	సంస్థ ఉన్న ఊరు	విద్యార్థుల సంఖ్య
4 జూనియరు బేసిక్కు ట్రైనింగు కాలేజీలు	రహార, సరిష, సార్గాచి	342
వ్యాయామ కళాశాల	పెరియనాయకన్పాళెం	105
జానపదోన్నత పాఠశాల		243
వ్యవసాయ పాఠశాల		137
కర్షక శిక్షణ కేంద్రం	నరేంద్రపూరు	92
4 ఇంజనీరింగు స్కూళ్లు	బేలూరు, బెల్ఘారియా, మద్రాసు, పెరియనాయకన్పాళెం	1362

ఇవిగాక జూనియరు బె లు స్కూళ్లు 14 ఉన్నాయి. అందులో విద్యార్థుల సంఖ్య 853. విద్యార్థినుల సంఖ్య 488. విద్యార్థుల విడుదులు 90 ఉన్నాయి. అందు కొన్నింటిలో అనాథ శిశుశరణాలయాలు ఉన్నాయి. వానిలో ఉన్న బాలురసంఖ్య 8,414. బాలికలసంఖ్య 592. 3 చతుష్పాఠ లున్నాయి. అందు విద్యార్థులు 38. మల్టీ పర్పస్ హైయ్యరు సెకండరీ స్కూళ్లు 14. అందు బాలురు 5,728. బాలికలు 448. హయ్యరు సెకండరీ స్కూళ్లు 8. అందు బాలురు 3600, బాలికలు 1788. సెకండరీ స్కూళ్లు 16. అందు బాలురు 7430. బాలికలు 4318. సీనియరు బేసిక్కు M. E. స్కూళ్లు 36. అందు బాలురు 4855. బాలికలు 4824. జూనియరు బేసిక్కు U. P. ఎలిమెంటరీ స్కూళ్లు 46. అందు బాలురు 7235. బాలికలు 2136. L. P. మొదలైన గ్రేడు స్కూళ్లు 131. అందు బాలురు 6032. బాలికలు 3555. కల్కత్తా లోని సేవాప్రతిష్ఠానంలోను ట్రివేంద్రము మఠ వైద్యశాలలోను తర్ఫీదైన నర్సుల ప్రసూతి సహాయల సంఖ్య 221.

ఇండియా, పాకిస్థానము, సింగపూరు, ఫిజి మారీషస్సు ఈ యన్ని చోట్లలో కలిసి మఠ మిషనులను ఆధ్వర్యంలో సాగుతున్న విద్యా సంస్థలలో 50,757 బాలురు. 18,572 బాలికలు ఉంటున్నారు. కల్కత్తా కల్చరు ఇన్స్టిట్యూటువారు 800 విద్యార్థులతో ఒక డే హాస్టలును, 42 విద్యార్థులతో ఒక సంస్కృతి విద్యాలయాన్ని 1296 విద్యార్థులతో బహుభాషాబోధక విద్యాలయాన్ని నడిపారు. నరేంద్రపూరు ఆశ్రమంవారు ఒక విద్యాలయాన్ని నేత్రవిహీన బాలురకై నడిపారు. అందున్న విద్యార్థుల సంఖ్య 95. రాయపూరు కేంద్రం ఒక పంచాయతీరాజ్య తర్ఫీదు సంస్థను రాంచి కేంద్రం ఒక సాంఘికశిక్షణ నిలయమును (దివ్యయానం) నడిపినవి.

వినోదకార్యక్రమాలు

కొన్ని మఠమిషను కేంద్రాలలో స్కూలు గంటలు ముగిశాక వినోద సాంస్కృతికాధ్యాత్మిక కార్యక్రమాలను జరుపుతూ వచ్చారు. ఉదా॥ బెంగుళూరాశ్రమ బాలకసంఘము. మైసూరు ఆశ్రమం, బెల్ఘారియా ఆశ్రమంలోని వివేకానంద యువసమితి.

మహిళాకార్యక్రమం

భారతీయ మహిళలకు తాము చేయవలసిన విధులను మిషనువారు సదా జ్ఞప్తియందుంచుకున్నారు. వారు నిర్వర్తిస్తు వచ్చిన మహిళా

సేవా కార్యక్రమానికి ఉదాహరణాలు కల్కత్తా సేవా ప్రతిష్ఠానంలోను ట్రివేండ్రము మఠవైద్య శాలలోను ప్రసూతిశాఖలు, జల్పైగురిలోను ఖేత్రిలోను ప్రసూతి వైద్యశాలలు, వారణాసి బృందావన వైద్యశాలలలో మహిళా శాఖలు, వారణాసిలోని రోగిణుల విడిది, మద్రాసులో శారదా విద్యాలయం జంషెడ్పూరులో గరల్సు హైస్కూళ్లు, సరిష (24 పర్గణాల జిల్లా)లో శారదామందిరం, ట్రివేండ్రములోను కల్కత్తా లోను నర్సుల శిక్షణ కేంద్రాలు ఇవిగాక ఇతర వైద్యశాలలలో విద్యాలయాలలో మగువలకు ప్రత్యేకములైన ఏర్పాట్లున్నాయి. మహిళల ప్రత్యేకము గ ౦డపబడు సంస్థ లున్నాయి. మద్రాసు మఠమువారు కూడ బాలికలకై ఒక ప్రైమరీ స్కూలును నడుపు చున్నారు.

నిమ్న గ్రామీణప్రజల సముద్ధరణము

చఱ్ఱాపుంజి సరిష రాంహరిపూర్ మానస ద్వీపం జయరాంబాటి కామార్పుకూరు సార్గాచి ఆలోంగు ౹రియనాయకన్పాళెం కాలాడి తిరు చ్చూరు అనుచోట్లలో ఉన్న ప్రధానాశ్రమాలే కాక ఉపకేంద్రాలు - కొన్ని తాత్కాలికాలు కొన్ని ఎప్పుడూ ఉండేవి-కూడ నిమ్నగ్రామీణ ప్రజల సముద్ధరణ కార్యాన్ని నిర్వహిస్తున్నవి. అస్సాము కొండప్రజలలో ఆగ్నేయ సరిహద్దు ప్రాంతీయ ప్రజలలో మఠమిషను కేంద్రాలు సాగిస్తున్న విద్యావ్యాప్తి సంస్కృతికార్య క్రమాలు ఉదాహరణార్హాలు. చలనచిత్రాల సాహాయ్యంతో విద్యావ్యాప్తికై పర్యటనలు కూడ సాగింపబడినవి. వెనుకబడిన ప్రాంతాల ప్రజలకై ఈ సంవత్సరం 7 మల్టీ పర్పస్ హయ్యరు సెకండరీ స్కూళ్లు, 2 హై స్కూళ్లు, 39 సీనియర్ బేసిక్కు (M.E &U.P.) స్కూళ్లు, 37 ప్రైమరీస్కూళ్లు, వయోజనులకై 61 రాత్రి పాఠశాలలు, 8 వృత్తిశిక్షణ కేంద్రాలు. ఈ యన్నిటిలో ఉన్న విద్యార్థుల మొత్తం సంఖ్య 11,040. ఆ ప్రాంతాలలోనే ఏనాటి కానాడు వచ్చు రోగులకు ఔషధ విని మయ కేంద్రాలు 13, 30 గ్రామాలలో పర్య టిస్తూ ఔషధము లందించిన సంస్థలు 2 నిర్వ హింపబడ్డాయి. ఈ యన్నిటిలో వైద్య సాహాయ్యం పొందిన రోగుల సంఖ్య 1,67,765. 139 కేంద్రాలలో స్థగిత-గ్రామీణ ప్రజలకు పాలు పంచిపెట్టబడినది. పై వివరాలను బట్టి ఈ సంస్థ కార్యక్రమాలు నగరాలలోమాత్రమే జరిగినవి కావని అన్ని రంగాలలో వ్యాపించా యని స్పష్టమవుతూంది. రామకృష్ణ వివేకా నంద సందేశం వ్యాపిస్తున్న దనడానికి వార్షి కోత్సవాలలో పాల్గొంటుండే ప్రజల అత్యధిక సంఖ్యయే తార్కాణము. సంవత్సరం పొడు గున ప్రజలు గుడులలో ఆశ్రమాలలో వేల కొలదిగ సమావేశం కావడమే గాక ధర్మ వైద్యశాలలో చికిత్సకై వస్తుంటారు. విద్యా సంస్థలలో కూడ పేద విద్యార్థులకు ఉచితంగా అన్నవస్త్రము లిచ్చి విద్యగఱపే ఏర్పా ట్లున్నాయి. పెక్కు గ్రామాలలో గ్రంథా లయాలు వయోజన విద్యాకేంద్రాలు నడ బడుతూన్నాయి. గ్రంథ ప్రచురణశాఖలు చిన్న పుస్తకాలను సామాన్య ప్రజలకు చాల తగ్గింపు ధరలకు అందజేస్తున్నాయి.

విపత్సమయములలో సాహాయ్యకార్యక్రమం

సంవత్సరంపొడుగున మిషనువారు సాహా య్యకార్యక్రమాలను నిర్వహిస్తువచ్చారు. విపత్తుకులోనైన దాదాపు లక్షకుటుంబాలకు గుజరాతులో మహారాష్ట్రంలో ఒరిస్సాలో పశ్చిమబంగాళంలో ఆస్సాములో సాహాయ్యం అందజేయబడింది. వ్యయింపబడిన ధనం మొత్తం రూ. 27,98,117.64. (1) ఒరిస్సాలో

తుఫానుచే నష్టపడ్డవారికై 1967 లో ప్రారంభింపబడ్డ సాహాయ్యకార్యక్రమం 1968 మే నెల వరకు సాగింది. రూ. 16,165.65 లు వ్యయింపబడ్డాయి. రూ. 22,125 ఖరీదు చేసే 4,425 కిలోగ్రాముల పాలపొడి పంచిపెట్టబడింది. (2) ధెంకనాల్ జిల్లాలో 1968 మే 23 వ తేదీనుండి 1968 సెప్టెంబరు 13 వ తేదీవరకు 186 గ్రామాలలో అనావృష్టిబాధితములగు 2,703 కుటుంబాలకై రూ. 1,00,453.47 లు వ్యయించి సాహాయ్యం అందజేయబడింది. (3) 1968 జూలై 18 వ తేదీనుండి ఆసంవత్సరం సెప్టెంబరు 2 వ తేదీవరకు హుబ్లీలో వరద బాధితములగు 9,298 కుటుంబాలవారికి రూ. 2,55,400 ఖరీదుచేసే 2000 క్వింటళ్ల బియ్యం పంచిపెట్టబడడమే కాక రొక్కం రూ. 5,773.76 వ్యయింపబడినవి. (4) 1-8-68 నుండి 31-12-68 వరకు సబంగు భగవాన్పూరు నందిగ్రాం మాయ్నా అను నాల్గు స్థానాలలో మిద్నపూరువరదబాధితములగు 177 గ్రామాలలో 14,191 కుటుంబాలవారికి వారికి రూ. 14,09,179.67 లు వెల చేసే ఆహారసామగ్రి మున్నగునవి పంచిపెట్టడమే కాక రొక్కం రూ. 45,551.95 లు ఖర్చు పెట్టబడింది. (5) 1968 మే నెలనుండి ఆ సంవత్సరం సెప్టెంబరువరకు బంకూరా మిద్నపూరు జిల్లాలలో రూ. 12,500 వెల చేసే క్రొత్తవస్త్రాలు దుస్తులు దీనులకు అందజేయబడ్డాయి. (6) 1968 మే 13 వ తేదీనుండి 1969 జనవరి 30 వ తేదీవరకు మిద్నపూరు జిల్లాలో రూ. 11,510.20 లు వ్యయించి 7 స్కూళ్ల భవనాలకు మరమ్మత్తులు చేయబడినవి. (7) 1968 మే నెలనుండి ఆ సంవత్సరం సెప్టెంబరునెలవరకు ఆస్సాములో కామరూప-కచర్ జిల్లాలలో బరామా హైలకండి నగరాలలో వరదబాధితుల సాహాయ్యానికై రూ. 23,348.20 లు వ్యయింపబడ్డాయి. (8) ఉత్తరబెంగాలు జల్పైగురిజిల్లాలో 1968 అక్టోబరు 13 వ తేది వరద బాధితులకై ప్రారంభింపబడ్డ సాహాయ్యకార్యక్రమం మరు సంవత్సరం కూడ సాగింపబడింది. మొత్తం రూ. 1,41,903.25 లు రొక్కం వ్యయింపబడింది. రూ. 2,71 240.60 లు వెల చేసే ఆహారవస్తువులు పాఠ్యగ్రంథాలు వ్యవసాయ పరికరాలు మున్నగునవి పంచిపెట్టబడ్డాయి. (9) 1968 జనవరి 13 వ తేదీనుండి ఆసంవత్సరం జూలై 12 వ తేదీవరకు మహారాష్ట్రంలో సతారాజిల్లాలో కోయ్నావద్ద భూకంపంచే దెబ్బతిన్న 41,482 కుటుంబాలవారికి ఆహార సామగ్రి దుప్పట్లు దుస్తులు మున్నగు పెక్కు అవసరవస్తువులు మందులు పంచిపెట్టబడ్డాయి. (10) గుజరాతు సూరత్తుజిల్లాలో మిషనువారు 1968 ఆగస్టునెలలో 20 లక్షల రూపాయల అంచనాతో వరదబాధితుల సాహాయ్యకార్యక్రమానికి పూనుకున్నారు. 1460 కుటుంబాలకై 1460 సిమెంటు కుటీరాలు నిర్మింపబూనుకున్నారు. 75 కుటీరాలు 1968-69 లో ముగిశాయి. 80 కుటీరాలు ముగియబోతూ ఉండినవి. (11) కల్కత్తాసమీపంలో బెలియఘటా తాప్సియా ప్రాంతాలలో వరదబాధితులకు 2,271 ప్రజలకు 1968 జూలైలో సాహాయ్యం చెయ్యబడింది.

పై సాహాయ్యకార్యక్రమాలన్నిటిలో పంచిపెట్టబడినవి-28,605 క్వింటళ్ల ఆహారధాన్యాలు, 1745 కిలోగ్రాముల బిస్కత్తులు, 205 క్వింటళ్ల పాలపొడి, 30,318 వస్త్రాలు దుస్తులు, 8,833 దుప్పట్లు, 11,514 అల్యూమినియము పరికరాలు, 2000 వ్యవసాయసామగ్రి, 1,419 ఇండ్లపై కప్పు రేకులు, 6,113 స్కూలు పాఠ్యగ్రంథాలు,

11,890 నోటుబుక్కులు, 230 లాంతర్లు, 2,25,090 మల్టీవిటమినుమాత్రలు.

ఆధ్యాత్మిక సాంస్కృతిక కార్యక్రమం

మఠమిషనులు రెండును తమ వివిధకార్యక్రమాలగుండ 'అన్ని మతములును సత్యమే' అనెడి శ్రీరామకృష్ణుని ఉపదేశమును కార్యరూపంలో ప్రదర్శించాయి ఉత్సవాది సందర్భాలలో ప్రతికేంద్రంవారు వివిధమతాలవారిని సమావేశపఱచేవారు. గ్రంథాలయాలు పత్రికా పఠనాలయాలు సంస్కృతచతుష్పాఠులు నిర్వహింపబడ్డాయి. కనీసం 10 కేంద్రాలవారు వివిధభాషలలో గ్రంథాలను మాసపత్రికలను ప్రచురిస్తునారు. గ్రంథప్రచురణం చుఱుకుగా సాగిన కేంద్రాలు. మాయావతి, బాగ్బజారు (కల్కత్తా), మదరాసు, నాగ్పూరు, మైసూరు, రాజ్కోట, భువనేశ్వరం, తిరుచూరు. ముఖ్యంగా కల్కత్తాలోని కల్చరిన్స్టిట్యూటు వారు విశ్వమానవులకు సాంస్కృతికసౌభ్రాత్రం వర్ధిల్ల జేసే కార్యక్రమాలు సాగిస్తున్నారు.

వార్షికోత్సవాలు

మఠకేంద్రాలలో మిషను కేంద్రాలలో శ్రీ శారదా - రామకృష్ణ - వివేకానంద ప్రముఖ యోగుల ప్రవక్తల జయంతి మహోత్సవాలు జరుపబడ్డాయి. ఆ ఉత్సవాలలో ముఖ్యకార్యక్రమాలు ప్రత్యేకపూజ హోమం పవిత్ర గ్రంథాలపారాయణం భజనసంకీర్తనలు దరిద్ర నారాయణ దిగంబరమహాదేవసంతర్పణలు. ప్రముఖుల ఉపన్యాసాలు. ఈవిధంగా శ్రీరామకృష్ణునియొక్క ప్రత్యక్షశిష్యులయొక్క సందేశం వ్యాపిస్తు ఉంది. యువకులలో మఠ మిషనుల ఆదర్శాల పరిజ్ఞానం పెరుగుతుఉంది.

సాయపడిన ఉదారమహాజనులకు మా విజ్ఞప్తులను నివేదికలను ఆదరంతో ప్రచురించిన పత్రికాధిపతులకు వైద్యాదిసేవను ఉచితంగా చేసిన వైద్యులకు ఇంజినీర్లకు లాయర్లకు మా కృతజ్ఞతను తెలుపుకుంటున్నాం. వీరితోడ్పాటు ఈలాగే ఎప్పుడు లభిస్తుండగలదని విశ్వసిస్తున్నాం. భగవదనుభవప్రాప్తికి సోదరమానవ సేవ అద్భుతావకాశం. యువకులందఱు వివేకానందస్వాముల శంఖారావము ఆలకించి దీన ప్రజోద్ధరణసేవకు తమ జీవితాలను అంకితం చేసుకోనవలసిందని ప్రార్థిస్తున్నాం.

గ్రంథ పరిచయం

యుగసమీక్ష

రచయితయూ ప్రాప్తిస్థానమునూ: 'ఆర్ష విద్యాలంకార' శ్రీ కల్లూరి చంద్రమౌళిగారు, చంద్రమౌళినగర్, గుంటూరు 2. పుటలు 313, వెల 10 రూపాయలు.

కృత త్రేతా ద్వాపర కలియుగములలో ధర్మమునకు క్రమముగ గలుగు క్షయమును, దాని నరికట్టుటకు ప్రయత్నములు సలిపిన బుద్ధుని మొదలు గాంధివఱకు మహాపురుషుల జీవితసందేశములు, వేలకొలది సంవత్సరాల మన సాంస్కృతికచరిత్రము ఇందు వివరింపబడ్డాయి. రచయితగారి డెందమున నిబిడముగ నున్న ఆర్షవిజ్ఞానము, వేదధర్మములందలి వారి యభిరతి, ఐతిహాసికవిజ్ఞత, దేశీయమహాపురుషులందలి వారి భక్తి, సంస్కృతసారస్వతమున వారి సమాదరము, విశ్వోపజీవ్యమైన సత్యమును విశ్వమానవాళి కందజేయవలెననెడి వారి వరిష్ఠమైన ప్రతిపత్తి ఈ గ్రంథమున సర్వోపగతములై యున్నవి. భాష మధురం సరళం సరసం రంజకం. అందఱూ తప్పక చదవవలసిన గ్రంథరాజము.

ప్రభాకర్

శ్రీరామకృష్ణ కథామృతము

అనువాదకులు :

శ్రీ చిరంతనానందస్వాములవారు

పరిశోధితమగు 1121 మహోపదేశములతో, సంగ్రహ జీవితముతో నలరారుచున్నది.

జీవుడు : సంసారము; మాయ, గ్రంథములు : గ్రంథులు, బోధగురువులు : బోధ గురువులు, లౌకికులు : వారి ధోరణులు, ఆత్మోన్నతి; సాధకులు : వారి యాదర్శములు, పారమార్థిక జీవనమునకు సదుపాయములు, సర్వమతసామరస్యము, జీవుడు : దేవుడు, జ్ఞానము: భక్తి: కర్మము, బ్రహ్మతత్త్వము, సూక్తులు: నీతికథలు మున్నగు అంశము లిందు తేటతెల్లముగ పసిబిడ్డలకయిన నవగాహన కాగల ఉపమానములతో వివరింపబడియున్నవి.

...ఈ గ్రంథం చదువుతూంటే ఒక్క ఐహికానికీ, ఒక్క ఆముష్మికానికీ కాక, రెంటికీ సంబంధించిన సూక్ష్మాలూ, రహస్యాలూ, కీలకాలూ చక్కగా అరటి పండొలిచి చేతిలో పెట్టినట్లు ఉంటవి... —ఆంధ్రపత్రిక

540 పుటలు ప్రజ్జ్వలమగు పంచమ ముద్రణము : వెల : అట్టబైండు : రూ. 4-50
క్యాలికో : రూ. 5-50

శ్రీరామకృష్ణోపనిషత్తు

తమిళ రచయితలు :

శ్రీ చక్రవర్తి రాజగోపాలాచార్యులుగారు

ఆంధ్రానువాదకులు :

గౌ॥ న్యాయమూర్తి శ్రీ ప్రత్తిపాటి సత్యనారాయణరావుగారు

శ్రీరామకృష్ణదేవుని దివ్యోపదేశవాక్యము లాధారముగాగొని, వానిని విరివిపఱచి, తమ సొంతభావము లెన్నియోచేర్చి, ఆ సమష్టినంతయు శ్రీరామకృష్ణభాషితముగా, మనోహరకథారూపముగను, సంభాషణరూపముగను మార్చి, తమిళభాషలో రచింపబడిన జనాకర్షకగ్రంథము. ఇంగ్లీషు, మరాఠీ, బెంగాలీ, గుజరాతీ, హిందీభాషలలోని కిప్పటికే అనువదింపబడి అపారవ్యాప్తినొందినది. ఆ గ్రంథమున కిది చక్కని ఆంధ్రీకరణము.

128 పుటలు వెల : రూ. 1-25

అడ్రెసు : మేనేజరు, శ్రీ రామకృష్ణమఠము, మైలాపూరు, మద్రాసు - 4

వంట చేస్తూనే విశ్రమించండి

- ఖర్చు చాలా తక్కువ, పూర్తిగా సురక్షితమైనది
- తేలికగా ఎక్కడికి కావాలి అక్కడికి తీసుకొని వెళ్లవచ్చు

ఖా జనతా కిరోసిన్ కుక్కర్

ఉత్పత్తిదారులు:

ఓరియంటల్ మెటల్ ఇండస్ట్రీస్ ప్రైవేట్ లిమిటెడ్

67, బిపిన్ బిహారి గంగూలీ స్ట్రీట్, కలకత్తా 12.

KALPANA O. M. 15 TE

జ్ఞానయోగము

అనువాదకులు :

కీ. శే. కందుకూరు మల్లికార్జునంగారు, బి. ఏ.

అద్వైతజ్ఞానము "సిద్ధులకు, బద్ధులకు, స్త్రీలకు, పురుషులకు, శిశువులకు, పండితులకు పామరులకు అందఱికిని సమానాధికారముగల సొమ్ము" కావలెనని శ్రీ వివేకానంద స్వాములే యిందు పలికియున్నారు. అందుల కనుగుణమగు విషయ విన్యాసముతో శ్రీ స్వామివారి యుపన్యాసముల కావించియున్నారు. ఈ గ్రంథము సరళమధుర భాషయందు ఆంధ్రీకరింపబడి యున్నది.

(480+8) పుటలు | రెండవ కూర్పు | వెల : రూ. 4-00

నూతన ముద్రణము! | ఇప్పుడే వెలువడినది!

రాజయోగము

అనువాదకులు :

శ్రీ చిరంతనానందస్వామి

ఇందు ప్రథమభాగము శ్రీ వివేకానందస్వాములవారు న్యూయార్కు పట్టణములో రాజయోగమునుగూర్చి కావించిన వివిధోపన్యాసములు. ద్వితీయ భాగము-రాజయోగమునకు ప్రమాణములయిన పాతంజలయోగసూత్రముల విపుల వివరణము. పాఠకుల కిది రాజయోగదర్పణమే.

(320+8 పుటలు) | ఆఱవ కూర్పు | వెల : రూ. 2-50

అడ్రెసు : మేనేజరు, శ్రీరామకృష్ణమఠము, మైలాపూరు, మద్రాసు-4

సంపాదకులు : శ్రీ హిరానందస్వామి, శ్రీ నేలటూరి భక్తవత్సలము.
శ్రీ ఎమ్. బాలసుందరంగారిచే ఫ్రీడమ్ ప్రెస్, (మద్రాసు-21) న ముద్రింపబడి,
శ్రీ హిరానందస్వామిచే శ్రీ రామకృష్ణమఠము (మైలాపూరు) నుండి ప్రచురింపబడినది.